Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

►B **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1307/2013**

av den 17 december 2013

om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009

(EUT L 347, 20.12.2013, s. 608)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1310/2013 av den 17 december 2013	L 347	865	20.12.2013
►M2	Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 639/2014 av den 11 mars 2014	L 181	1	20.6.2014
►M3	Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 994/2014 av den 13 maj 2014	L 280	1	24.9.2014
►M4	Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1001/2014 av den 18 juli 2014	L 281	1	25.9.2014
►M5	Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1378/2014 av den 17 oktober 2014	L 367	16	23.12.2014
►M6	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/851 av den 27 mars 2015	L 135	8	2.6.2015
►M7	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/142 av den 2 december 2015	L 28	8	4.2.2016
►M8	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/1155 av den 15 februari 2017	L 167	1	30.6.2017
►M9	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2393 av den 13 december 2017	L 350	15	29.12.2017

Rättad genom:

►C1 Rättelse, EUT L 130, 19.5.2016, s. 9 (1307/2013)

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1307/2013

av den 17 december 2013

om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs följande:

a) Gemensamma regler om stöd som beviljas direkt till jordbrukare inom ramen för de stödordningar som förtecknas i bilaga I (nedan kallat *direktstöd*).

b) Särskilda regler rörande följande:

i) Ett grundstöd för jordbrukare (nedan kallat *ordningen för grundstöd*) och en förenklad övergångsordning (nedan kallad *systemet för enhetlig arealersättning*).

ii) Ett frivilligt nationellt övergångsstöd till jordbrukare.

iii) Ett frivilligt omfördelningsstöd.

iv) Ett stöd till jordbrukare som tillämpar jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön.

v) Ett frivilligt stöd till jordbrukare i områden med naturliga begränsningar.

vi) Ett stöd till unga jordbrukare som etablerar jordbruksverksamhet.

vii) Ett system med frivilligt kopplat stöd.

viii) Ett grödspecifikt stöd för bomull.

ix) En frivillig förenklad ordning för småbrukare.

x) Ramar inom vilka Bulgarien, Kroatien och Rumänien får komplettera direktstöden.

Artikel 2

Ändring av bilaga I

För att säkerställa rättssäkerheten ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på ändring av förteckningen över stödordningar i bilaga I i den utsträckning det är nödvändigt för att ta hänsyn till de nya lagstiftningsakter om stödordningar som kan antas efter det att denna förordning har antagits.

▼B

Artikel 3

Tillämpning på de yttersta randområdena och de mindre Egeiska öarna

Artikel 11 ska inte tillämpas på de regioner i unionen som avses i artikel 349 i EUF-fördraget (nedan kallade *de yttersta randområdena*) eller på de direktstöd som beviljas på de mindre Egeiska öarna i enlighet med förordning (EU) nr 229/2013.

Avdelningarna III, IV och V i den här förordningen ska inte tillämpas på de yttersta randområdena.

Artikel 4

Definitioner och därtill hörande bestämmelser

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

a) jordbrukare: en fysisk eller juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer, oavsett gruppens eller dess medlemmars rättsliga ställning enligt nationell lagstiftning, vars jordbruksföretag ligger inom det territoriella tillämpningsområdet för fördragen enligt artikel 52 i EU-fördraget jämförd med artiklarna 349 och 355 i EUF-fördraget och som bedriver jordbruksverksamhet,

b) jordbruksföretag: samtliga enheter som används för jordbruksverksamhet och drivs av en jordbrukare och som är belägna i en och samma medlemsstat,

c) jordbruksverksamhet:

i) att producera, föda upp eller odla jordbruksprodukter, inbegripet skörd, mjölkning, djuruppfödning och djurhållning för animalieproduktion, eller

ii) att hålla en jordbruksareal i ett skick som gör den lämplig för bete eller odling utan några särskilda förberedande åtgärder utöver sedvanliga jordbruksmetoder och jordbruksmaskiner, på grundval av kriterier som ska fastställas av medlemsstaterna på grundval av en ram som fastställts av kommissionen, eller

iii) att på jordbruksarealer som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling bedriva en minimiverksamhet som definieras av medlemsstaterna,

d) jordbruksprodukter: produkter, med undantag av fiskeriprodukter, förtecknade i bilaga I till fördragen, samt bomull,

e) jordbruksareal: den totala areal som upptas av åkermark, permanent gräsmark och permanent betesmark eller permanenta grödor,

▼B

f) åkermark: mark som utnyttjas för vegetabilieproduktion eller areal som är tillgänglig för vegetabilieproduktion men som ligger i träda, inbegripet areal uttagen i enlighet med artiklarna 22, 23 och 24 i förordning (EG) nr 1257/1999, artikel 39 i förordning (EG) nr 1698/2005 och artikel 28 i förordning (EU) nr 1305/2013, oavsett om marken används för växthusproduktion eller produktion under annat fast eller rörligt skydd,

g) permanenta grödor: grödor som inte ingår i växtföljden, utom permanent gräsmark och permanent betesmark, och som odlas i fem år eller mer och ger upprepade skördar, inbegripet plantskolor, samt skottskog med kort omloppstid,

▼M9

h) permanent gräsmark och permanent betesmark (nedan gemensamt kallade permanent gräsmark):

mark som utnyttjas till att odla gräs eller annat örtartat foder naturligt (självsådd) eller genom odling (insådd) och som inte har ingått i växtföljden på jordbruksföretaget under fem år eller mer samt, när medlemsstaterna så beslutar, som inte har plöjts under fem år eller mer; andra arter, t.ex. buskar och/eller träd, som kan betas får ingå och, när medlemsstaterna så beslutar, andra arter, såsom buskar och/eller träd som ger djurfoder, under förutsättning att den övervägande andelen utgörs av gräs och annat örtartat foder. Som permanent gräsmark får medlemsstaterna även betrakta

i) mark som kan betas, där enligt etablerade lokala sedvänjor gräs och annat örtartat foder traditionellt inte utgör den dominerande växtligheten på betesmarken, och/eller

ii) mark som kan betas där gräs och annat örtartat foder inte utgör den dominerande växtligheten eller inte finns på betesmarken,

▼B

i) gräs eller annat örtartat foder: alla örtartade växter som är vanliga i naturlig betesmark eller brukar ingå i fröblandningar för betes- eller ängsmark i medlemsstaten, oavsett om marken används för betesdjur eller inte,

j) plantskolor: arealer med unga vedartade växter som odlas utomhus för senare utplantering, nämligen

— plantskolor för vinstockar och grundstammar,

— plantskolor för fruktträd och bär,

— plantskolor för prydnadsväxter,

— kommersiella plantskolor för skogsträd, utom sådana som odlas för jordbruksföretagets eget behov på skogsmark,

— plantskolor för träd och buskar för utplantering i trädgårdar, parker, utmed gator och vattendrag (t.ex. häckplantor, rosenbuskar och andra prydnadsbuskar, prydnadsbarrträd), i samtliga fall inbegripet grundstammar och unga plantor,

▼B

k) skottskog med kort omloppstid: arealer som har planterats med trädarter enligt KN-nummer 0602 90 41, vilka ska definieras av medlemsstaterna, och som består av vedartade, fleråriga skogsgrödor, vars rotskott eller stubbskott lämnats kvar i marken efter skörd, med nya skott som växer upp följande säsong och med ett maximalt avverkningsintervall som ska fastställas av medlemsstaterna,

l) försäljning: försäljning eller annan definitiv överföring av äganderätten till mark eller stödrätter, vilket inte innefattar försäljning av mark som överförs till offentliga myndigheter eller för användning av allmänintresse, där överföringen sker i annat syfte än för jordbruk.

m) arrende: avtal om hyresförhållande eller liknande tillfällig transaktion,

n) överlåtelse: arrende, försäljning, faktiskt eller förtida arv av mark eller stödrätter, eller någon annan form av definitiv överlåtelse av mark eller stödrätter; det omfattar inte återföring av stödrätter när ett arrende löper ut.

▼M9

Trots första stycket f och h får medlemsstater som före den 1 januari 2018 har godtagit mark i träda som åkermark fortsätta att göra så efter det datumet. Från och med den 1 januari 2018 ska mark i träda som under 2018 har godtagits som åkermark i enlighet med detta stycke bli permanent gräsmark år 2023 eller senare om de villkor som anges i led h är uppfyllda.

▼B

2. Medlemsstaterna ska

a) fastställa kriterier som jordbrukarna ska uppfylla för att fullgöra skyldigheten att hålla en jordbruksareal i ett skick som lämpar sig för bete eller odling i enlighet med punkt 1 c ii,

b) när det är tillämpligt i en medlemsstat, fastställa den minimiverksamhet som ska bedrivas på jordbruksarealer som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling, i enlighet med punkt 1 c iii,

c) fastställa de trädarter som uppfyller kraven för skottskog med kort omloppstid och det maximala avverkningsintervallet för de trädarterna i enlighet med punkt 1 k.

Medlemsstaterna får besluta att mark som kan betas, där enligt etablerade lokala sedvänjor gräs och annat örtartat foder traditionellt inte utgör den dominerande växtligheten på betesmarken, ska anses utgöra permanent gräsmark i enlighet med punkt 1 h.

▼M9

Medlemsstaterna får besluta att

a) mark som inte har plöjts under fem år eller mer ska betraktas som permanent gräsmark enligt punkt 1 första stycket h, under förutsättning att marken utnyttjas till att odla gräs eller annat örtartat foder naturligt (självsådd) eller genom odling (insådd) och att den inte har ingått i växtföljden på jordbruksföretaget under fem år eller mer,

▼M9

b) permanent gräsmark får inkludera andra arter, såsom buskar och/eller träd som ger djurfoder, i områden där gräs och annat örtartat foder utgör den dominerande växtligheten, och/eller

c) mark som kan betas där gräs och annat örtartat foder inte utgör den dominerande växtligheten eller inte finns på betesmarken betraktas som permanent gräsmark enligt punkt 1 första stycket h.

Medlemsstaterna får, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, besluta att tillämpa sina beslut i enlighet med tredje stycket led b och/eller c i denna punkt på hela eller delar av sitt territorium.

Medlemsstaterna ska till kommissionen senast den 31 mars 2018 anmäla beslut som fattats enligt tredje och fjärde styckena i denna punkt.

▼B

3. För att garantera rättssäkerheten ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på fastställande av

a) de ramar inom vilka medlemsstaterna ska fastställa vilka kriterier som jordbrukarna ska uppfylla för att fullgöra skyldigheten att hålla en jordbruksareal i ett sådant skick som lämpar sig för bete eller odling som avses i punkt 1 c ii,

b) de ramar inom vilka medlemsstaterna ska definiera den minimiverksamhet som ska bedrivas på jordbruksarealer som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling, i enlighet med punkt 1 c iii,

c) kriterierna för att bestämma om den övervägande andelen utgörs av gräs och annat örtartat foder samt kriterier för att avgöra vad som utgör de etablerade lokala sedvänjor som avses i punkt 1 h.

AVDELNING II

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OM DIREKTSTÖD

KAPITEL 1

Gemensamma regler för direktstöd

Artikel 5

Allmänna bestämmelser för den gemensamma jordbrukspolitiken

Förordning (EU) nr 1306/2013 och de bestämmelser som antas i enlighet därmed ska vara tillämpliga på de ordningar som föreskrivs i den här förordningen.

Artikel 6

Nationella tak

1. För varje medlemsstat och för varje år ska det nationella taket, som innefattar det sammanlagda värdet av alla tilldelade stödrätter, av den nationella reserven eller de regionala reserverna och av de tak som fastställs i enlighet med artiklarna 42, 47, 49, 51 och 53, vara det som fastställs i bilaga II.

▼B

I de fall där en medlemsstat använder sig av det alternativ som föreskrivs i artikel 22.2 får det nationella tak som anges i bilaga II för den medlemsstaten för respektive år överskridas med det belopp som beräknats i enlighet med det stycket.

2. Genom undantag från punkt 1 ska det nationella taket, som innefattar de tak som fastställts i enlighet med artiklarna 36, 42, 47, 49, 51 och 53, för varje medlemsstat som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning och för varje år vara det som fastställs i bilaga II.

▼M9

I de fall där en medlemsstat använder sig av det alternativ som föreskrivs i artikel 36.4 andra stycket får det nationella tak som anges i bilaga II för den medlemsstaten för respektive år överskridas med det belopp som beräknats i enlighet med det stycket.

▼M1

3. I syfte att ta hänsyn till utvecklingen av maximibeloppen för de direktstöd som får beviljas, inklusive utvecklingen till följd av beslut som fattats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 136a i förordning (EG) nr 73/2009 och artikel 14 i den här förordningen och till följd av tillämpningen av artikel 20.2 i den här förordningen, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 55 för att anpassa de nationella tak som fastställs i bilaga II till den här förordningen.

▼B

Artikel 7

Nettotak

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 ska det totala direktstödsbelopp som i enlighet med avdelningarna III, IV och V får beviljas i en medlemsstat för ett kalenderår, efter tillämpning av artikel 11, inte överstiga det motsvarande tak som fastställs i bilaga III.

Om det totala direktstödsbelopp som ska beviljas i en medlemsstat överstiger det tak som anges i bilaga III ska den medlemsstaten göra en linjär minskning av alla direktstöd utom de direktstöd som beviljas i enlighet med förordning (EU) nr 228/2013 och förordning (EU) nr 229/2013.

2. För varje medlemsstat och för varje kalenderår ska det beräknade resultatet av den minskning av stöd som avses i artikel 11 (vilken avspeglas i skillnaden mellan det nationella tak som fastställs i bilaga II, till vilket adderas det tillgängliga beloppet i enlighet med artikel 58, och det nettotak som anges i bilaga III) göras tillgängligt som unionsstöd för åtgärder inom landsbygdsprogram som finansieras av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) som fastställs i förordning (EU) nr 1305/2013.

▼B

3. För att ta hänsyn till utvecklingen av de totala maximibeloppen för de direktstöd som får beviljas, inklusive till följd av beslut som fattas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 14, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på anpassning av de tak som fastställs i bilaga III.

Artikel 8

Finansiell disciplin

1. Den justeringsgrad som fastställts i enlighet med artikel 26 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska endast tillämpas på direktstöd som under det motsvarande kalenderåret ska beviljas en jordbrukare och som överstiger 2 000 EUR.

2. Till följd av det gradvisa införandet av direktstöd enligt artikel 16 ska punkt 1 i den här artikeln gälla för Bulgarien och Rumänien från och med den 1 januari 2016.

Till följd av det gradvisa införandet av direktstöd enligt artikel 17 ska punkt 1 i den här artikeln gälla för Kroatien från och med den 1 januari 2022.

3. För att säkerställa ett korrekt genomförande av anpassningen av direktstödet när det gäller finansiell disciplin ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på fastställande av bestämmelser om den beräkningsgrund för minskningar som medlemsstaterna ska tillämpa på jordbrukarna i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.

4. I fråga om juridiska personer eller en grupp fysiska eller juridiska personer får medlemsstaterna tillämpa den justeringsgrad som avses i punkt 1 på medlemmarna i dessa juridiska personer eller grupper i de fall där nationell lagstiftning föreskriver att de enskilda medlemmarna kan ta på sig rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med de som tillerkänns enskilda jordbrukare med ställning som driftsledare, i synnerhet vad gäller deras ekonomiska, sociala och skattemässiga situation, under förutsättning att de har bidragit till att stärka de berörda juridiska personernas eller gruppernas jordbruksstruktur.

Artikel 9

Aktiva jordbrukare

1. Direktstöd ska inte beviljas fysiska eller juridiska personer, eller grupper av fysiska eller juridiska personer, vars jordbruksarealer huvudsakligen utgörs av arealer som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling och som inte bedriver den minimiverksamhet som definieras av medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.2 b på dessa arealer.

2. Inget direktstöd ska beviljas fysiska eller juridiska personer eller grupper av fysiska eller juridiska personer som driver flygplatser, tillhandahåller järnvägstjänster eller driver vattenverk, fastighetsföretag eller permanenta sport- och rekreationsanläggningar.

I tillämpliga fall får medlemsstaterna, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, besluta att lägga till andra liknande företag eller verksamheter som inte är jordbruksföretag och jordbruksverksamheter till de företag och verksamheter som förtecknas i första stycket och får därefter dra tillbaka sådana tillägg.

▼B

En sådan person eller grupp av personer som omfattas av första eller andra stycket ska emellertid betraktas som aktiv jordbrukare om de lägger fram kontrollerbara bevis, i den form som krävs av medlemsstaterna, för något av följande:

a) Att det årliga direktstödsbeloppet uppgår till minst 5 % av deras totala intäkter från annan verksamhet än jordbruksverksamhet under det senaste räkenskapsår för vilket sådana uppgifter föreligger.

b) Att deras jordbruksverksamhet inte är obetydlig.

c) Att det huvudsakliga målet med deras verksamhet eller företag är att utöva jordbruksverksamhet.

3. Utöver punkterna 1 och 2 får medlemsstaterna, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, besluta att inget direktstöd ska beviljas fysiska eller juridiska personer eller grupper av fysiska eller juridiska personer

a) vars jordbruksverksamhet endast utgör en obetydlig del av deras samlade ekonomiska verksamhet och/eller

b) vars huvudsakliga mål med verksamheten eller företaget inte är att utöva jordbruksverksamhet.

▼M9

3a. Utöver punkterna 1, 2 och 3 får medlemsstaterna besluta att inget direktstöd ska beviljas jordbrukare som inte är registrerade för sin jordbruksverksamhet i ett nationellt skatteregister eller socialförsäkringsregister.

4. Punkterna 2, 3 och 3a ska inte gälla för jordbrukare som för det föregående året endast tagit emot direktstöd som inte överstiger ett visst belopp. Detta belopp ska fastställas av medlemsstaterna på grundval av objektiva kriterier som nationella eller regionala särdrag och får inte vara högre än 5 000 EUR.

▼B

5. Kommissionen ska, för att garantera skyddet av jordbrukarnas rättigheter, ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på fastställande av

a) kriterier för fastställande av de fall där en jordbrukares jordbruksareal ska anses huvudsakligen utgöras av en areal som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling,

b) kriterier för särskiljande av intäkter från jordbruksverksamhet respektive annan verksamhet,

c) kriterier för fastställande av de direktstödsbelopp som avses i punkterna 2 och 4, särskilt beträffande direktstöd under första året för tilldelning av stödrätter om stödrätternas värde ännu inte har fastställts definitivt, samt beträffande direktstöd för nya jordbrukare,

▼B

d) kriterier som jordbrukare ska uppfylla för att vid tillämpning av punkterna 2 och 3 bevisa att deras jordbruksverksamhet inte är obetydlig och att deras huvudsakliga mål med verksamheten eller företaget är att utöva jordbruksverksamhet.

▼M9

6. Medlemsstaterna ska senast den 1 augusti 2014 till kommissionen anmäla beslut som avses i punkt 2, 3 eller 4 och senast den 31 mars 2018 beslut som avses i punkt 3a. Ändringar av sådana beslut ska anmälas av medlemsstaterna till kommissionen inom två veckor från den dag då ett beslut om ändring fattades.

7. Medlemsstater får från och med 2018, eller från och med ett senare år, besluta att endast ett eller två av de tre kriterier som anges i punkt 2 tredje stycket får åberopas av personer eller grupper av personer som omfattas av tillämpningsområdet för punkt 2 första och andra styckena för att visa att de är aktiva jordbrukare. Medlemsstaterna ska senast den 31 mars 2018 till kommissionen anmäla ett sådant beslut om det tillämpas från och med 2018, eller senast den 1 augusti året före tillämpningsåret om det tillämpas från och med ett senare år.

8. Medlemsstaterna får besluta att sluta tillämpa punkt 2 från och med 2018 eller ett senare år. De ska senast den 31 mars 2018 till kommissionen anmäla ett sådant beslut om det tillämpas från och med 2018, eller senast den 1 augusti året före tillämpningsåret om det tillämpas från och med ett senare år.

▼B

Artikel 10

Minimikrav för erhållande av direktstöd

1. Medlemsstaterna ska besluta i vilket av följande fall direktstöd inte ska beviljas till en jordbrukare:

a) När det totala direktstödsbelopp som begärts eller som ska beviljas innan artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013 har tillämpats under ett visst kalenderår understiger 100 EUR.

b) När jordbruksföretagets stödberättigande areal för vilken direktstöd begärts eller ska beviljas innan artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013 har tillämpats är mindre än en hektar.

2. För att ta hänsyn till strukturerna i sina jordbruksekonomier får medlemsstaterna anpassa de trösklar som fastställs i punkt 1 a och b inom de gränser som anges i bilaga IV.

3. Om en medlemsstat har valt att tillämpa en arealtröskel enligt punkt 1 b ska den ändå tillämpa punkt 1 a på de jordbrukare som mottar det djurrelaterade kopplade stöd som avses i avdelning IV och som innehar färre hektar än arealtröskeln.

▼B

4. De berörda medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa punkt 1 på de yttersta randområdena och de mindre Egeiska öarna.

5. I Bulgarien och Rumänien ska det belopp som begärts eller ska beviljas och som avses i punkt 1 a för år 2015 beräknas på grundval av det relevanta belopp som anges i del A i bilaga V.

I Kroatien ska det belopp som begärts eller ska beviljas och som avses i punkt 1 a för åren 2015–2021 beräknas på grundval av det belopp som anges i del A i bilaga VI.

Artikel 11

Minskning av stöden

1. Medlemsstaterna ska minska det direktstödsbelopp som ska beviljas en jordbrukare i enlighet med avdelning III kapitel 1 under ett visst kalenderår med minst 5 % av den del av beloppet som överstiger 150 000 EUR.

2. Innan medlemsstaterna tillämpar punkt 1 får de dra av de löner som har koppling till jordbruksverksamhet och som faktiskt betalats och redovisats av jordbrukaren under det föregående kalenderåret, inbegripet skatter och sociala avgifter relaterade till anställning, från det direktstöd som ska beviljas jordbrukaren enligt avdelning III kapitel 1 under ett visst kalenderår. I de fall där inga uppgifter finns tillgängliga om de löner som verkligen betalats och redovisats av jordbrukaren under det föregående kalenderåret ska de senaste tillgängliga uppgifterna användas.

3. När en medlemsstat beslutar att bevilja jordbrukare ett omfördelningsstöd i enlighet med avdelning III kapitel 2 och att använda mer än 5 % av det årliga nationella tak som anges i bilaga II för det ändamålet, får den besluta att inte tillämpa denna artikel.

När en medlemsstat beslutar att bevilja jordbrukare ett omfördelningsstöd i enlighet med avtelning III kapitel 2 och tillämpningen av de högsta gränser som anges i artikel 41.4 förhindrar den från att använda mer än 5 % av det årliga nationella tak som anges i bilaga II för det ändamålet, får den medlemsstaten besluta att inte tillämpa denna artikel.

4. Inga förmåner som består i att undgå minskningar av stödet ska beviljas jordbrukare för vilka det har fastställts att de på ett konstlat sätt, efter den 18 oktober 2011, har skapat förutsättningar för att undgå verkningarna av denna artikel.

5. I fråga om juridiska personer eller en grupp fysiska eller juridiska personer får medlemsstaterna tillämpa den minskning som avses i punkt 1 på medlemmarna i dessa juridiska personer eller grupper i de fall där nationell lagstiftning föreskriver att de enskilda medlemmarna kan ta på sig rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med de som tillerkänns enskilda jordbrukare med ställning som driftsledare, i synnerhet vad gäller deras ekonomiska, sociala och skattemässiga situation, under förutsättning att de har bidragit till att stärka de berörda juridiska personernas eller gruppernas jordbruksstruktur.

▼M9

6. Medlemsstaterna får varje år se över sina beslut om minskning av stöd i enlighet med denna artikel under förutsättning att en sådan översyn inte leder till en minskning av de belopp som är tillgängliga för landsbygdsutveckling.

Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla de beslut som fattats i enlighet med denna artikel och uppskattningen av eventuella resultat av minskningar för åren fram till 2019 senast den 1 augusti året före tillämpningen av respektive sådant beslut, varvid det sista möjliga datumet för denna anmälan är den 1 augusti 2018.

▼B

Artikel 12

Flera ansökningar

Den areal som motsvarar antalet stödberättigande hektar för vilken en ansökan om grundstöd har lämnats in av en jordbrukare i enlighet med avdelning III kapitel 1 får omfattas av en ansökan om annat direktstöd samt annat stöd som inte omfattas av denna förordning, såvida inte annat uttryckligen föreskrivs i denna förordning.

Artikel 13

Statligt stöd

Genom undantag från artikel 211.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ([1]) ska artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget inte tillämpas på stöd som utbetalas av medlemsstaterna i överensstämmelse med denna förordning.

Artikel 14

Flexibilitet mellan pelare

1. Senast den 31 december 2013 får medlemsstaterna besluta att högst 15 % av deras årliga nationella tak för kalenderåret 2014 som anges i bilaga VIII till förordning (EG) nr 73/2009, och av deras årliga nationella tak för kalenderåren 2015–2019 som anges i bilaga II till den här förordningen ska göras tillgängligt som extrastöd för åtgärder inom program för landsbygdsutveckling som finansieras genom Ejflu och som anges i förordning (EU) nr 1305/2013. Därefter ska det motsvarande beloppet inte längre vara tillgängligt för beviljande av direktstöd.

De beslut som avses i första stycket ska anmälas till kommissionen senast den 31 december 2013. I det beslutet ska den procentsats anges som avses i det stycket vilken får skilja sig åt mellan olika kalenderår.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/01 och (EG) nr 1234/2007 (Se sidan 671 i detta nummer av EUT).

▼B

Medlemsstater som inte fattar det beslut som avses i första stycket med avseende på kalenderåret 2014, får senast den 1 augusti 2014 fatta det beslutet med avseende på kalenderåren 2015–2019. De ska senast den dagen anmäla alla sådana beslut till kommissionen.

Medlemsstaterna får besluta att se över de beslut som avses i denna punkt med verkan från och med kalenderåret 2018. Beslut som grundar sig på ensådan översyn ska inte leda till att den procentsats som anmälts till kommissionen i enlighet med första, andra och tredje styckena sänks. Medlemsstaterna ska senast den 1 augusti 2017 anmäla alla beslut om en sådan översyn till kommissionen.

▼M9

Medlemsstaterna får besluta att se över de beslut som avses i denna punkt med verkan från och med kalenderåret 2019 och ska till kommissionen anmäla eventuella beslut grundade på en sådan översyn senast den 1 augusti 2018. Eventuella beslut som grundar sig på en sådan översyn får inte leda till att den procentsats som anmälts till kommissionen i enlighet med första, andra, tredje och fjärde styckena sänks.

▼B

2. Senast den 31 december 2013 får medlemsstater som inte fattar det beslut som avses i punkt 1 besluta att högst 15 %, eller när det gäller Bulgarien, Estland, Spanien, Lettland, Litauen, Polen, Portugal, Rumänien, Slovakien, Finland, Sverige och Förenade kungariket högst 25 %, av det belopp som avsätts för stöd till åtgärder inom program för landsbygdsutveckling som under perioden 2015–2020 finansieras genom Ejflu och som anges i förordning (EU) nr 1305/2013 ska göras tillgängligt som direktstöd. Därefter ska det motsvarande beloppet inte längre vara tillgängligt för stödåtgärder inom landsbygdsprogram.

Det beslut som avses i första stycket ska anmälas till kommissionen senast den 31 december 2013. I det beslutet ska den procentsats anges som avses i det stycket och som får skilja sig åt mellan olika kalenderår.

Medlemsstater som inte fattar det beslut som avses i första stycket med avseende på räkenskapsåret 2015 får senast den 1 augusti 2014 fatta det beslutet med avseende på perioden 2016–2020. De ska senast den dagen anmäla alla sådana beslut till kommissionen.

Medlemsstaterna får besluta att se över de beslut som avses i denna punkt med verkan från och med räkenskapsåren 2019 och 2020. Alla beslut som grundar sig på en sådan översyn ska inte leda till att den procentsats som anmälts till kommissionen i enlighet med första, andra och tredje styckena höjs. Medlemsstaterna ska senast den 1 augusti 2017 anmälaalla beslut som grundar sig på en sådan översyn till kommissionen.

▼M9

Medlemsstaterna får besluta att se över de beslut som avses i denna punkt med verkan från och med kalenderåret 2019 och ska till kommissionen anmäla eventuella beslut grundade på en sådan översyn senast den 1 augusti 2018. Eventuella beslut som grundar sig på en sådan översyn får inte leda till att den procentsats som anmälts till kommissionen i enlighet med första, andra, tredje och fjärde styckena höjs.

▼B

Artikel 15

Översyn

De stödordningar som förtecknas i bilaga I ska tillämpas utan att det påverkar en eventuell översyn, som när som helst kan komma att göras mot bakgrund av den ekonomiska utvecklingen och budgetläget. Den översynen kan leda till antagande av lagstiftningsakter, delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget eller genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördaget.

KAPITEL 2

Bestämmelser för Bulgarien, Kroatien och Rumänien

Artikel 16

Gradvist införande av direktstöd i Bulgarien och Rumänien

För Bulgarien och Rumänien ska de tak som fastställts i enlighet med artiklarna 42, 47, 49, 51, 53 och 65 för 2015 fastställas utifrån det belopp som anges i del A i bilaga V.

Artikel 17

Gradvist införande av direktstöd i Kroatien

I Kroatien ska direktstöd införas i enlighet med följande tabell för ökning av direktstödsnivåerna, uttryckta som en procentandel av den direktstödsnivå som ska tillämpas från och med 2022:

2013: 25 %.

2014: 30 %.

2015: 35 %.

2016: 40 %.

2017: 50 %.

2018: 60 %.

2019: 70 %.

2020: 80 %.

2021: 90 %.

Från och med 2022: 100 %.

Artikel 18

Kompletterande nationella direktstöd och direktstöd i Bulgarien och Rumänien

1. Under 2015 får Bulgarien och Rumänien använda nationella direktstöd för att komplettera stöd som beviljats inom ramen för den ordning för grundstöd som avses i avsnitt 1, 2 och 3 i kapitel 1 i avdelning III. Det totala stödbeloppetfår inte överskrida det relevanta belopp som anges i del B i bilaga V.

▼B

2. Under 2015 får Bulgarien använda nationella direktstöd för att komplettera stöd som beviljats inom ramen för det grödspecifika stöd för bomull som avses i avdelning IV kapitel 2. Det totala stödbeloppet får inte överskrida det belopp som anges i del C i bilaga V.

3. Kompletterande nationella direktstöd ska beviljas i enlighet med objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukarna säkerställs och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks.

Artikel 19

Kompletterande nationella direktstöd i Kroatien

1. Kroatien får, med förbehåll för tillstånd från kommissionen, i tillämpliga fall komplettera vilken som helst av de stödordningar som förtecknas i bilaga I.

2. Det kompletterande nationella direktstödsbelopp som får beviljas under ett visst år och avseende en viss stödordning får inte överskrida ett särskilt rambelopp. Detta rambelopp ska vara lika med skillnaden mellan

a) det direktstödsbelopp som är tillgängligt per berörd stödordning efter det att direktstöd har införts fullt ut i enlighet med artikel 17 för kalenderåret 2022 och

b) det direktstödsbelopp som är tillgängligt per berörd stödordning för det aktuella kalenderåret efter tillämpning av tabellen för ökningar i enlighet med artikel 17.

3. Det totala kompletterande nationella direktstödsbelopp som beviljas får inte överstiga det tak som anges i del B av bilaga VI för det motsvarande kalenderåret.

4. Kroatien får på grundval av objektiva kriterier och efter tillstånd från kommissionen besluta vilka belopp som ska beviljas som kompletterande nationellt direktstöd.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som bemyndigar betalningar enligt denna artikel, och som anger vilken eller vilka stödordningar som berörs och vilken den högsta tillåtna stödnivån för det kompletterande nationella stödet är.

När det gäller nationellt direktstöd som är avsett som komplement till det frivilligt kopplade stöd som avses i avdelning IV kapitel 1 ska genomförandeakterna också ange vilken sådan typ av jordbruk eller vilken sådan särskild jordbrukssektor som avses i artikel 52.3 som det kompletterande nationella direktstödet får avse.

Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 71.2 eller 71.3.

6. Stödvillkoren för kompletterande nationellt direktstöd för Kroatien ska vara identiska med de som gäller för stöd inom motsvarande stödordningar enligt denna förordning.

▼B

7. Kompletterande nationellt direktstöd för Kroatien ska vid behov justeras till följd av utvecklingen inom den gemensamma jordbrukspolitiken. Det ska beviljas i enlighet med objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukarna säkerställs och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks.

8. Kroatien ska lämna en rapport med uppgift om de åtgärder som vidtagits för genomförandet av det kompletterande nationella direktstödet senastden 30 juni året efter genomförandet. Rapporten ska åtminstone omfatta följande:

a) Eventuella förändringar i situationen som påverkar det kompletterande nationella direktstödet.

b) För varje kompletterande nationellt direktstöd antalet stödmottagare det totala beviljade kompletterande nationella direktstödsbeloppet samt antalet hektar och antalet djur eller andra enheter för vilka det kompletterande nationella direktstödet beviljats.

c) En rapport om de kontrollåtgärder som vidtagits avseende beviljat kompletterande nationellt direktstöd.

Artikel 20

Särskild nationell minröjningsreserv för Kroatien

1. Från och med 2015 ska Kroatien senast den 31 januari varje år till kommissionen anmäla vilka arealer som har fastställts i enlighet med artikel 57a.10 i förordning (EG) nr 73/2009 och som återgått till att användas för jordbruksverksamhet under det föregående kalenderåret.

Kroatien ska också anmäla till kommissionen det antal stödrätter som stod till jordbrukarnas förfogande den 31 december det föregående kalenderåret och vilket belopp som fanns kvar att utnyttja i den särskilda nationella minröjningsreserven det datumet.

När så är tillämpligt ska de anmälningar som föreskrivs i första och andra styckena göras per region som utsetts i enlighet med artikel 23.1 i denna förordning.

2. Vid anpassning av bilaga II enligt artikel 6.3 ska kommissionen årligen beräkna det belopp som ska läggas till de belopp som anges för Kroatien i den bilagan och som ska användas för att finansiera det stöd som ska beviljas inom de ordningar som förtecknas i bilaga I för de arealer som avses i punkt 1 i den här artikeln. Detta belopp ska beräknas på grundval av de uppgifter som Kroatien anmäler i enlighet med punkt 1 i den här artikeln och det uppskattade genomsnittliga direktstödet per hektar i Kroatien för det berörda året.

Det maximala belopp som i enlighet med första stycket ska läggas till på grundval av alla de arealer som Kroatien i enlighet med punkt 1 i denna artikel anmäler fram till 2022 ska vara 9 600 000 EUR och ska följa tabellen för ökning av direktstödsnivåerna i artikel 17. De resulterande årliga maximibeloppen anges i bilaga VII.

▼B

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa vilken andel av det belopp som ska läggas till i enlighet med punkt 2 som Kroatien ska föra upp i den särskilda nationella minröjningsreserven för tilldelning av stödrätter för de arealer som avses i punkt 1. Andelen ska beräknas på grundval av förhållandet mellan taket inom ordningen för grundstöd och det nationella tak som anges i bilaga II före det nationella takets ökning i enlighet med punkt 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

4. Under perioden 2015–2022 ska Kroatien använda den särskilda nationella minröjningsreserven för att tilldela jordbrukarna stödrätter för minröjd mark som jordbrukarna deklarerar under det aktuella året när

a) marken består av stödberättigande hektar i den mening som avses i artikel 32.2 till 32.5,

b) marken i fråga ska ha återgått till att användas för jordbruksverksamhet under det föregående kalenderåret, och

c) marken ska ha anmälts till kommissionen i enlighet med punkt 1 i denna artikel.

5. Värdet på de stödrätter som fastställs inom ramen för denna artikel ska motsvara det nationella eller regionala genomsnittsvärdet på stödrätter under tilldelningsåret och ligga inom ramen för det belopp som är tillgängligt inom den särskilda nationella minröjningsreserven.

6. För att ta hänsyn till konsekvenserna av att minröjd mark återgått till att användas för jordbruksverksamhet enligt Kroatiens anmälan i överensstämmelse med denna artikel ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på anpassning av de belopp som anges i bilaga VI.

AVDELNING III

ORDNINGEN FÖR GRUNDSTÖD, SYSTEMET FÖR ENHETLIG AREALERSÄTTNING OCH RELATERADE STÖD

KAPITEL 1

Ordningen för grundstöd och systemet för enhetlig arealersättning

Avsnitt 1

Inrättande av ordningen för grundstöd

Artikel 21

Stödrättigheter

1. Jordbrukarna ska kunna få stöd inom ramen för ordningen för grundstöd om de

a) erhåller stödrätter inom ramen för denna förordning genom tilldelning i enlighet med artikel 20.4, genom en första tilldelning i enlighet med artikel 24 eller 39, genom tilldelning ur den nationella reserven eller regionala reserverna i enlighet med artikel 30 eller genom överlåtelse i enlighet med artikel 34, eller

▼B

b) uppfyller kriterierna i artikel 9 och innehar ägda eller hyrda stödrätter i en medlemsstat som i enlighet med punkt 3 har beslutat att behålla sina befintliga stödrätter.

2. Stödrättigheter som erhållits inom ramen för systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med förordning (EG) nr 1782/2003 och med förordning (EG) nr 73/2009 ska upphöra att gälla den 31 december 2014.

3. Medlemsstater som infört systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med avdelning III kapitel 5 avsnitt I eller avdelning III kapitel 6 i förordning (EG) nr 1782/2003 eller avdelning III kapitel 3 i förordning (EG) nr 73/2009 får senast den 1 augusti 2014, genom undantag från punkt 2, besluta att behålla de befintliga stödrätterna. De ska senast den dagen anmäla alla sådana beslut till kommissionen.

4. Om det antal ägda eller hyrdastödrätter som fastställts i enlighet med förordning (EG) nr 1782/2003 och förordning (EG) nr 73/2009 och som en jordbrukare innehar vid det sista datumet för inlämnande av ansökan som ska fastställas i enlighet med artikel 78 b första stycket i förordning (EU) nr 1306/2013 överstiger det antal stödberättigande hektar som jordbrukaren i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013 deklarerar i sin stödansökan och som denne förfogar över vid ett datum som fastställts av medlemsstaten, dock senast det datum som i medlemsstaten fastställts för ändring av en sådan stödansökan, ska, vad gäller de medlemsstater som fattar det beslut som avses punkt 3, det antal stödrätter som överstiger antalet stödberättigande hektar upphöra att gälla det senare datumet.

Artikel 22

Tak inom ordningen för grundstöd

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att för varje medlemsstat fastställa det årliga nationella taket för ordningen för grundstöd genom att dra av de tak som fastställs i enlighet med artiklarna 42, 47, 49, 51 och 53 från det årliga nationella tak som anges i bilaga II. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

2. För varje medlemsstat får det belopp som beräknas i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ökas med maximalt 3 % av det relevanta årliga nationella tak som anges i bilaga II efter avdrag av det belopp som räknats fram genom tillämpning av artikel 47.1 för det relevanta året. Om en medlemsstat tillämpar en sådan ökning ska kommissionen beakta den ökningen vid fastställandet av det årliga nationella taket inom ordningen för grundstöd enligt punkt 1 i den här artikeln. I detta syfte ska medlemsstaterna senast den 1 augusti 2014 till kommissionen anmäla de årliga procentsatser med vilka det belopp som beräknas i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ska ökas.

3. Medlemsstaterna får varje år se över sitt beslut som avses i punkt 2 och ska till kommissionen anmäla eventuella beslut grundat på sådan översyn senast den 1 augusti året före tillämpningsåret.

▼B

4. För varje medlemsstat och år ska det sammanlagda värdet av alla stödrätter och den nationella reserven eller de regionala reserverna motsvara respektive årliga nationella tak som fastställs av kommissionen enligt punkt 1.

5. Om det tak som gäller för en medlemsstat fastställs av kommissionen enligt punkt 1 avviker från taket för det föregående året till följd av beslut som fattats av den medlemsstaten i enlighet med punkt 3 i denna artikel, artikel 14.1 tredje och fjärde styckena, artikel 14.2 tredje och fjärde styckena, artiklarna 42.1, 49.1 andra stycket, 51.1 andra stycket eller artikel 53 ska den medlemsstaten linjärt minska eller öka värdet på alla stödrätter för att säkerställa förenlighet med punkt 4 i den här artikeln.

Artikel 23

Regional fördelning av de nationella taken

1. Medlemsstaterna får senast den 1 augusti 2014 besluta att tillämpa ordningen för grundstöd på regional nivå. I sådant fall ska de fastställa regionerna i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier, t.ex. särdrag vad gäller jordbruk och socioekonomiska frågor samt regional jordbrukspotential eller institutionell eller administrativ struktur.

Medlemsstater som tillämpar artikel 36 får senast den 1 augusti året som föregår det första tillämpningsåret för ordningen för grundstöd, fatta det beslut som avses i första stycket.

2. Medlemsstaterna ska fördela de årliga nationella tak inom ordningen för grundstöd som avses i artikel 22.1 mellan regionerna i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

Medlemsstater som inte tillämpar artikel 30.3 ska göra denna fördelning efter att ha tillämpat den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1.

3. Medlemsstaterna får besluta att årligen successivt ändra dessa regionala tak i på förhand fastställda årliga etapper och i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier, såsom jordbrukspotential eller miljömässiga kriterier.

4. Medlemsstaterna ska göra en linjär minskning eller ökning av värdet på stödrätterna i varje relevant region i den utsträckning som är nödvändig för att iaktta de tillämpliga regionala tak som fastställts i enlighet med punkt 2 eller 3.

5. Medlemsstater som tillämpar punkt 1 får besluta att inte längre tillämpa ordningen för grundstöd på regional nivå från och med en tidpunkt som de själva ska fastställa.

▼B

6. Medlemsstater som tillämpar punkt 1 första stycket ska till kommissionen anmäla det beslut som avses i det stycket och de åtgärder som vidtagits för tillämpningen av punkterna 2 och 3 senast den 1 augusti 2014.

Medlemsstater som tillämpar punkt 1 andra stycket ska till kommissionen anmäla det beslut som avses i det stycket och de åtgärder som vidtagits för tillämpningen av punkterna 2 och 3 senast den 1 augusti det relevanta året.

Medlemsstater som tillämpar punkt 1 ska till kommissionen anmäla alla beslut som avses i punkt 5 senast den 1 augusti året som föregår det första tillämpningsåret för det beslutet.

Artikel 24

Första tilldelning av stödrätter

1. Stödrättigheter ska tilldelas jordbrukare som är berättigade till att beviljas direktstöd i enlighet med artikel 9 i denna förordning, under förutsättning att

a) de ansöker om tilldelning av stödrätter inom ramen för ordningen för grundstöd senast den sista dagen för inlämnande av ansökningar under 2015 som ska fastställas i enlighet med artikel 78 första stycket b i förordning (EU) nr 1306/2013, utom vid force majeure eller exceptionella omständigheter, och

b) de var berättigade att erhålla stöd, före eventuella minskningar av eller uteslutning från stöd som föreskrivs i avdelning II kapitel 4 i förordning (EG) nr 73/2009, för 2013 med avseende på en stödansökan om direktstöd, nationellt övergångsstöd eller kompletterande nationellt direktstöd i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009.

Första stycket ska inte tillämpas på medlemsstater som tillämpar artikel 21.3 i den här förordningen.

Medlemsstaterna får tilldela stödrätter till jordbrukare som är berättigade att erhålla direktstöd i enlighet med artikel 9 i den här förordningen, som uppfyller kravet som anges i led a i första stycket och som

a) inte erhöll stöd för 2013 med avseende på en sådan stödansökan som avses i första stycket i denna punkt och vilka, på det datum som den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 11.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1122/2009 ([1]) fastställt för ansökningsåret 2013,

([1]) Kommissionens förordning (EG) nr 1122/2009 av den 30 november 2009 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 73/2009 vad gäller tvärvillkor, modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem inom de system för direktstöd till jordbrukare som införs genom den förordningen och om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 när det gäller tvärvillkoren för stöd inom vinsektorn (EUT L 316, 2.12.2009, s. 65).

▼B

i) i medlemsstater som tillämpar systemet för samlat gårdsstöd

— producerade frukt, grönsaker, matpotatis, utsädespotatis eller prydnadsväxter, och gjorde detta på en minimiareal uttryckt i hektar om den berörda medlemsstaten beslutar att införa ett sådant krav, eller,

— odlade vin, eller

ii) i medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning, endast hade jordbruksmark som den 30 juni 2003 inte hölls i enlighet med god jordbrukshävd enligt artikel 124.1 i förordning (EG) nr 73/2009

b) under 2014 tilldelas stödrätter från den nationella reserven inom ramen för systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med artikel 41 eller 57 i förordning (EG) nr 73/2009 eller

c) aldrig innehaft, ägt eller hyrt stödrätter som fastställts inom ramen för förordning (EG) nr 73/2009 eller förordning (EG) nr 1782/2003 och som lämnar kontrollerbara uppgifter om att de på det datum som medlemsstaten i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1122/2009 fastställt för ansökningsåret 2013 producerade, födde upp eller odlade jordbruksprodukter, inbegripet genom skörd, mjölkning, djuruppfödning och djurhållning för animalieproduktion. Medlemsstaterna får fastställa sina egna kompletterande objektiva och icke-diskriminerande kriterier för stödberättigande för denna kategori jordbrukare med avseende på lämplig kompetens, erfarenhet eller utbildningsnivå.

2. Utom i fall av force majeure eller exceptionella omständigheter ska antalet stödrätter som tilldelats per jordbrukare under 2015 motsvara det antal stödberättigande hektar som jordbrukaren deklarerade i sin stödansökan för 2015 i enlighet med artikel […] 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013 och som denne förfogar över vid ett datum som fastställts av medlemsstaten. Detta datum ska senast vara det datum som fastställts i den medlemsstaten för ändring av en sådan stödansökan.

3. Medlemsstaterna får tillämpa en eller flera av begränsningarna, i enlighet med punkterna 4-7, på det antal stödrätter som ska tilldelas enligt punkt 2.

4. Medlemsstaterna får besluta att antalet stödrätter som ska tilldelas ska motsvara antingen det antal stödberättigande hektar som jordbrukaren 2013 deklarerade i enlighet med artikel 34.2 i förordning (EG) nr 73/2009 eller det antal stödberättigande hektar som avses i punkt 2 i den här artikeln, beroende på vilket som är lägst. För Kroatien ska tillämpningen av detta alternativ vara tillämpligt utan att det påverkar tilldelningen av stödrätter för minröjda hektar i enlighet med artikel 20.4 i den här förordningen.

▼B

5. Om det totala antal stödberättigande hektar som avses i punkt 2 i den här artikeln och som deklarerats i en medlemsstat, skulle innebära en ökning på mer än 35 % av det totala antal stödberättigande hektar som deklarerades under 2009, eller i Kroatiens fall under 2013, i enlighet med artikel 35 i förordning (EG) nr 73/2009 får medlemsstaterna begränsa antalet stödrätter som ska tilldelas under 2015 till som lägst antingen 135 % eller 145 % av det totala antal stödberättigande hektar som deklarerades under 2009, eller i Kroatiens fall det totala antal stödberättigande hektar som deklarerades under 2013, i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 73/2009.

Vid tillämpningen av detta alternativ ska medlemsstaterna tilldela jordbrukarna ett reducerat antal stödrätter. Detta antal ska beräknas genom en proportionell minskning av det ytterligare antal stödberättigande hektar som respektive jordbrukare år 2015 deklarerat i förhållande till det antal stödberättigande hektar i den mening som avses i artikel 34.2 i förordning (EG) nr 73/2009 som den jordbrukaren deklarerat i sin stödansökan år 2011, eller i Kroatiens fall år 2013, utan att detta påverkar de minröjda hektar för vilka stödrätter ska tilldelas i enlighet med artikel 20.4 i den här förordningen.

6. Medlemsstaterna får, vid fastställandet av det antal stödrätter som ska tilldelas en jordbrukare, besluta att tillämpa en nedsättningskoefficient på de stödberättigande hektar som avses i punkt 2 och som utgörs av permanent gräsmark belägen i områden med svåra klimatförhållanden, framför allt på grund av deras höjd eller andra sådana naturliga begränsningar som dålig markkvalitet, lutning och vattentillgång.

7. Medlemsstaterna får besluta att det antal stödrätter som ska tilldelas en jordbrukare ska motsvara det antal stödberättigande hektar som avses i punkt 2 i den här artikeln och som inte utgjordes av hektar vinrankor på det datum som medlemsstaten i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1122/2009 fastställt för ansökningsåret 2013 eller hektar åkermark som permanent används för växthusproduktion.

8. Vid försäljning eller arrende av hela eller delar av jordbruksföretaget får fysiska eller juridiska personer som uppfyller kraven i punkt 1 i den här artikeln, genom avtal undertecknat före den sista dagen för inlämnande av ansökningar under 2015 som ska fastställas i enlighet med artikel 78 första stycket b i förordning (EU) nr 1306/2013, överlåta rätten i enlighet med punkt 1 i den här artikeln att erhålla stödrätter till en eller flera jordbrukare, förutsatt att de sistnämnda uppfyller villkoren i artikel 9 i den här förordningen.

9. En medlemsstat får besluta att fastställa en minimistorlek per jordbruksföretag, uttryckt i antal stödberättigande hektar, beträffande vilken jordbrukaren ska få ansöka om en tilldelning av stödrätter. Minimistorleken får inte överstiga de trösklar som fastställs i artikel 10.1 b jämförd med punkt 2 i den artikeln.

10. Medlemsstaterna ska i förekommande fall senast den 1 augusti 2014 anmäla de beslut som avses i denna artikel till kommissionen.

▼B

11. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler för ansökningar om tilldelningen av stödrätter som lämnas in under det år tilldelning av stödrätter sker, när stödrätterna eventuellt ännu inte har fastställts definitivt och tilldelningen påverkas av särskilda omständigheter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

Artikel 25

Värdet av stödrätter och konvergens

1. Under 2015 ska medlemsstaterna beräkna enhetsvärdet på stödrätter genom att en fast procentsats av det nationella tak som för varje aktuellt år anges i bilaga II divideras med antalet stödrätter under 2015 på nationell eller regional nivå, undantaget de stödrätter som under 2015 tilldelats från den nationella reserven eller regionala reserver.

Den fasta procentsats som avses i första stycket ska beräknas genom att det nationella respektive regionala tak för grundstödet som ska fastställas i enlighet med artikel 22.1 respektive 23.2 i den här förordningen för 2015, efter tillämpning av den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1, eller i tillämpliga fall artikel 30.2, divideras med det nationella tak för 2015 som anges i bilaga II. Stödrättigheterna ska anges som ett tal som motsvarar ett antal hektar.

2. Genom undantag från den beräkningsmetod som avses i punkt 1 får medlemsstaterna besluta att differentiera värdet på stödrätterna under 2015, undantaget dem som under 2015 tilldelats från den nationella reserven eller regionala reserver, för varje aktuellt år utifrån deras ingångsenhetsvärde som beräknats i enlighet med artikel 26.

3. Senast från och med ansökningsåret 2019 ska alla stödrätter i en medlemsstat eller, när artikel 23 tillämpas, i en region ha ett enhetligt enhetsvärde.

4. När det gäller stödrätter vars ingångsenhetsvärde enligt beräkningen i enlighet med artikel 26 som är lägre än 90 % av det nationella eller regionala enhetsvärdet år 2019 får en medlemsstat genom undantag från punkt 3 besluta att senast för ansökningsåret 2019 höja deras enhetsvärde med minst en tredjedel av skillnaden mellan deras ingångsenhetsvärde och 90 % av det nationella eller regionala enhetsvärdet år 2019.

Medlemsstaterna får besluta att fastställa den procentsats som avses i första stycket till över 90 %, dock högst 100 %.

Dessutom ska medlemsstaterna föreskriva att samtliga stödrätter, senast för ansökningsåret 2019, ska ha ett enhetsvärde på minst 60 % av det nationella eller regionala enhetsvärdet år 2019, förutsatt att detta, i medlemsstater som tillämpar det tröskelvärde som avses i artikel 7, inte skulle leda till att till en högsta minskning som överstiger det tröskelvärdet. I sådana fall ska minimienhetsvärdet fastställas till ett värde som är tillräckligt för att den tröskeln inte ska överstigas.

▼B

5. Det nationella eller regionala enhetsvärde för 2019 som avses i punkt 4 ska beräknas genom att en fast procentsats av det nationella tak som anges i bilaga II, eller av det regionala taket, för kalenderåret 2019, divideras med antalet stödrätter under 2015 i den berörda medlemsstaten eller regionen, undantaget dem som under 2015 tilldelats från den nationella reserven eller regionala reserverna. Den fasta procentsatsen ska beräknas genom att det nationella eller regionala tak inom ordningen för grundstöd som ska fastställas i enlighet med artikel 22.1 respektive 23.2 för år 2015, efter tillämpning av den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1 eller, i tillämpliga fall, artikel 30.2, divideras med det nationella tak som anges i bilaga II, eller det regionala taket, för 2015.

6. De regionala tak som avses i punkt 5 ska beräknas genom att en fast procentsats tillämpas på det nationella tak som anges i bilaga II för år 2019. Denna fasta procentsats ska beräknas genom att respektive regionalt tak som ska fastställas i enlighet med artikel 23.2 för år 2015 divideras med det nationella tak som ska fastställas i enlighet med artikel 22.1 för år 2015, efter tillämpning av den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1 i de fall där artikel 23.2 andra stycket är tillämpligt.

7. För att finansiera de ökningar av värdet på stödrätter som avses i punkt 4 ska skillnaden mellan stödrätternas ingångsenhetsvärde och det nationella eller regionala enhetsvärdet år 2019 minskas på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier som ska fastställas av medlemsstaterna för de stödrätter vilkas ingångsenhetsvärde är högre än det nationella eller regionala enhetsvärdet år 2019. Sådana kriterier får inbegripa fastställande av en minskning av ingångsenhetsvärdet med högst 30 %.

8. Vid tillämpning av punkt 2 i denna artikel ska övergången från det ingångsenhetsvärde på stödrätter som fastställts i enlighet med artikel 26 till deras utgångsenhetsvärde 2019 som fastställts i enlighet med punkterna 3 eller 4-7 i den här artikeln ske i lika stora steg med början 2015.

För att för varje år säkerställa efterlevnad av den fasta procentsats som avses i punkt 1 i denna artikel ska värdet på stödrätter med ett ingångsenhetsvärde som är högre än det nationella eller regionala enhetsvärdet 2019 anpassas.

9. Genom undantag från punkt 8 i denna artikel, när medlemsstater som i enlighet med artikel 21.3 beslutar att behålla sina befintliga stödrätter tillämpar punkt 2 i denna artikel, ska övergången från det ingångsenhetsvärde på stödrätter som fastställs i enlighet med artikel 26.5 till deras utgångsenhetsvärde 2019 som fastställs i enlighet med punkterna 3 eller 4-7 i denna artikel, göras genom att i förekommande fall tillämpa de successiva ändringar som beslutats nationellt i enlighet med artikel 63.3 i förordning (EG) nr 1782/2003.

För att för varje år säkerställa efterlevnad av den fasta procentsats som avses i punkt 1 i denna artikel ska värdet på alla stödrätter anpassas lineärt.

▼B

10. Under 2015 ska medlemsstaterna informera jordbrukare om värdet på deras stödrätter enligt beräkningen i enlighet med denna artikel och artiklarna 26 och 27 för varje år som omfattas av denna förordning.

Artikel 26

Beräkning av ingångsenhetsvärdet

1. Det ingångsenhetsvärde på stödrätter som avses i artikel 25.2 i medlemstater som tillämpar systemet med samlat gårdsstöd under kalenderåret 2014 och som inte har beslutat att behålla de befintliga stödrätterna i enlighet med artikel 21.3 ska fastställas i enlighet med någon av metoderna som anges i punkt 2 eller 3.

2. En fast procentsats av det stöd en jordbrukare, i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009, erhöll för 2014 inom ramen för systemet med samlat gårdsstöd före sådana minskningar och uteslutningar som föreskrivs i avdelning II kapitel 4 i den förordningen, ska divideras med det antal stödrätter jordbrukaren tilldelas under 2015, undantaget dem som under 2015 tilldelats från den nationella reserven eller regionala reserverna.

Den fasta procentsatsen ska beräknas genom att det nationella eller regionala tak inom ordningen för grundstöd som ska fastställas i enlighet med artikel 22.1 respektive 23.2 i den här förordningen för år 2015, efter tillämpning av den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1 eller, i tillämpliga fall, 30.2 i denna förordning, divideras med stödbeloppet för 2014 inom ramen för systemet med samlat gårdsstöd i den berörda medlemsstaten eller regionen, före de minskningar och uteslutningar som föreskrivs i avdelning II kapitel 4 i förordning (EG) nr 73/2009.

3. En fast procentsats av värdet på de stödrätter, inklusive särskilda stödrätter, som jordbrukaren innehade den dag då vederbörande i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009 lämnade in sin ansökan för 2014 inom ramen för systemet med samlat gårdsstöd ska divideras med det antal stödrätter jordbrukaren tilldelas under 2015, undantaget dem som under 2015 tilldelats från den nationella eller regionala reserven.

Den fasta procentsatsen ska beräknas genom att det nationella eller regionala tak inom ordningen för grundstöd som ska fastställas i enlighet med artikel 22.1 respektive artikel 23.2 i den här förordningen för år 2015, efter tillämpning av den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1 i denna förordning eller, i tillämpliga fall, 30.2, divideras med det sammanlagda värdet av alla stödrätter, inklusive särskilda stödrätter, i den berörda medlemsstaten eller regionen för 2014 inom ramen för systemet med samlat gårdsstöd.

Vid tillämpning av denna punkt ska en jordbrukare anses inneha stödrätter den dag då vederbörande lämnade in sin ansökan för 2014 om stödrätter har tilldelats eller definitivt överlåtits till den jordbrukaren senast den dagen.

▼B

4. Medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning under kalenderåret 2014 ska beräkna ingångsenhetsvärdet av de stödrätter som avses i artikel 25.2 i denna förordning genom att dividera en fast procentsats av det sammanlagda värdet på det stöd jordbrukaren erhöll för 2014 inom ramen för systemet för enhetlig arealersättning i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009 och inom ramen för artiklarna 132och 133a i den förordningen, före sådana minskningar och uteslutningar som föreskrivs i avdelning II kapitel 4 i den förordningen, med det antal stödrätter som jordbrukaren tilldelas under 2015, undantaget dem som under 2015 tilldelats från den nationella reserven eller regionala reserverna.

Den fasta procentsatsen ska beräknas genom att det nationella eller regionala tak inom ordningen för grundstöd som ska fastställas i enlighet med artikel 22.1 respektive artikel 23.2 i den här förordningen för år 2015, efter tillämpning av den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1 eller, i tillämpliga fall, 30.2, i den här förordningen divideras med det sammanlagda värdet av det stöd som beviljats i den berörda medlemsstaten eller regionen för 2014 inom ramen för systemet för enhetlig arealersättning i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009 och inom ramen för artiklarna 132 och 133a i den förordningen, före de minskningar och uteslutningar som föreskrivs i avdelning II kapitel 4 i den förordningen.

5. Medlemsstater som tillämpar systemet med samlat gårdsstöd under kalenderåret 2014 och som beslutar att behålla sina befintliga stödrätter i enlighet med artikel 21.3 i denna förordning ska beräkna en stödrättighets ingångsenhetsvärde som avses i artikel 25.2 i denna förordning genom att multiplicera enhetsvärdet på stödrätten med en fast procentsats. Den fasta procentsatsen ska beräknas genom att det nationella eller regionala tak inom ordningen för grundstöd som ska fastställas i enlighet med artikel 22.1 respektive 23.2 i denna förordning för år 2015, efter tillämpning av den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1 eller, i tillämpliga fall, artikel 30.2 i denna förordning, divideras med stödbeloppet för 2014 inom ramen för systemet för samlat gårdsstöd i den berörda medlemsstaten eller regionen, före de minskningar och uteslutningar som föreskrivs i avdelning II kapitel 4 i förordning (EG) nr 73/2009.

6. För de beräkningsmetoder som föreskrivs i denna artikel får medlemsstaterna, förutsatt att de relevanta sektorerna inte mottar något frivilligt kopplat stödet enligt avdelning IV i denna förordning, också beakta det stöd som beviljats för kalenderåret 2014 inom ramen för en eller flera av ordningarna enligt artiklarna 52, 53.1 och 68.1 a och b i förordning (EG) nr 73/2009 samt, för de medlemsstater som tillämpade systemet för enhetlig arealersättning i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009, enligt artiklarna 68.1 c, 126, 127 och 129 i den förordningen.

Medlemsstater som beslutar att tillämpa det frivilligt kopplade stödet i enlighet med avdelning IV i den här förordningen, får vid tillämpningen av en beräkningsmetod som föreskrivs i denna artikel beakta skillnaderna mellan den mängd stöd som beviljats under kalenderåret 2014 och den mängd stöd som ska beviljas i enlighet med avdelning IV i den här förordningen, under förutsättning att:

▼B

a) det frivilligt kopplade stödet i enlighet med avdelning IV i den här förordningen beviljas en sektor som under kalenderåret 2014 beviljats stöd i enlighet med artiklarna 52, 53.1, 68.1 a och 68.1 b och, för medlemsstater som tillämpade systemet för enhetlig arealersättning, i enlighet med artiklarna 68.1 c, 126, 127 och 129 i förordning (EG) nr 73/2009, och

b) beloppet av det frivilligt kopplade stödet per enhet är lägre än stödet per enhet under 2014.

▼M1

Vid tillämpningen av beräkningsmetoderna som anges i denna artikel ska medlemsstaterna, förutsatt att det omfördelningsstöd som avses i artikel 41 inte tillämpas, till fullo beakta det stöd som beviljats för kalenderår 2014 enligt artiklarna 72a och 125a i förordning (EG) nr 73/2009.

▼B

Artikel 27

Inbegripande av den särskilda nationella minröjningsreserven

När det gäller Kroatien ska alla hänvisningar i artiklarna 25 och 26 till den nationella reserven tolkas som att den inbegriper den särskilda nationella minröjningsreserv som avses i artikel 20.

Dessutom ska det belopp som kommer från den särskilda nationella minröjningsreserven dras av från de tak inom ordningen för grundstöd som avses i artikel 25.1 andra stycket, punkterna 5 och 6 i den artikeln och artikel 26.

Artikel 28

Icke-planerade vinstökningar

I det fall hela eller en del av ett arrende av jordbruksareal säljs, överlåts eller löper ut efter det datum som fastställts i enlighet med artikel 35 eller 124.2 i förordning (EG) nr 73/2009 och före det datum som fastställts i enlighet med artikel 33.1 i den här förordningen, får en medlemsstat vid tillämpning av artikel 25.4-25.7 och artikel 26 på grundval av objektiva kriterier föreskriva att den ökning eller del av ökning av värdet på stödrätter som skulle ha tilldelats den berörda jordbrukaren ska återgå till den nationella reserven eller regionala reserverna, om denna ökning skulle leda till en extraförtjänst för den berörda jordbrukaren.

Dessa objektiva kriterier ska fastställas på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare säkerställs och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks och ska minst omfatta följande:

a) Kortaste löptid för arrendet.

b) Den andel av det erhållna stödet som ska återgå till den nationella reserven eller regionala reserverna.

▼B

Artikel 29

Anmälningar om värdet av stödrätter och konvergens

Medlemsstaterna ska senast den 1 augusti 2014 till kommissionen anmäla alla beslut som avses i artiklarna 25, 26 och 28.

Avsnitt 2

Nationell reserv och regionala reserver

Artikel 30

Inrättande och användning av den nationella reserven eller regionala reserver

1. Varje medlemsstat ska inrätta en nationell reserv. I detta syfte ska medlemsstaterna under det första år som ordningen för grundstöd genomförs göra en linjär procentuell minskning av taket inom ordningen för grundstöd på nationell nivå.

2. Genom undantag från punkt 1 får de medlemsstater som utnyttjar möjligheten i artikel 23.1 inrätta regionala reserver. I detta syfte ska medlemsstaterna under det första år som ordningen för grundstöd genomförs göra en sådan linjär procentuell minskning av taket inom ordningen för grundstöd på regional nivå som avses i artikel 23.2 första stycket.

3. Den minskning som avses i punkterna 1 och 2 ska inte överstiga 3 %, förutom ifall en högre procentsats krävs för att tillgodose tilldelningsbehoven enligt punkt 6 eller 7 a och 7 b för år 2015 eller, för medlemsstater som tillämpar artikel 36, för det första året för genomförande av ordningen för grundstöd.

4. Medlemsstaterna ska tilldela stödrätter från sina nationella eller regionala reserver i enlighet med objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukarna säkerställs och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks.

5. Sådana stödrätter som avses i punkt 4 ska endast tilldelas jordbrukare som är berättigade till att beviljas direktstöd i enlighet med artikel 9.

6. Medlemsstaterna ska utnyttja sina nationella eller regionala reserver i första hand till att tilldela unga jordbrukare och jordbrukare som etablerar jordbruksverksamhet stödrätter.

7. Medlemsstaterna får använda sina nationella eller regionala reserver för att

▼C1

a) tilldela stödrätter till jordbrukare i syfte att motverka att jordbruksmark läggs ned, bl.a. i områden som omfattas av omstrukturering eller utvecklingsprogram som rör någon form av offentlig intervention,

▼B

b) tilldela stödrätter till jordbrukare i syfte att kompensera dem för specifika nackdelar,

c) tilldela stödrätter till jordbrukare som till följd av force majeure eller exceptionella omständigheter inte kunnat tilldelas stödrätter inom ramen för detta kapitel,

d) tilldela, i de fall de tillämpar artikel 21.3 i denna förordning, stödrätter till jordbrukare vars antal stödberättigande hektar som de har deklarerat under 2015i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013 och som de förfogar över vid ett datum som fastställts av medlemsstaten, dock senast det datum som i medlemsstaten fastställts för ändring av stödansökan, överstiger det antal ägda eller hyrda stödrätter som fastställts i enlighet med förordning (EG) nr 1782/2003 och i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009 och som de innehar vid den slutliga dagen för inlämnande av ansökningar som ska fastställas i enlighet med artikel 78 första stycket b i förordning (EU) nr 1306/2013,

e) linjärt och permanent öka värdet på samtliga stödrätter inom ramen för ordningen för grundstöd på nationell eller regional nivå om den nationella reserven i fråga eller den regionala reserven överstiger 0,5 % av det årliga nationella eller regionala taket inom ordningen för grundstöd, förutsatt att tillräckliga belopp finns kvar för tilldelningar enligt punkt 6, leden a och b i den här punkten samt punkt 9 i denna artikel,

f) täcka de årliga behoven för betalningar som ska beviljas i enlighet med artiklarna 51.2, 65.1, 65.2 och 65.3 i den här förordningen.

Vid tillämpning av denna punkt ska medlemsstaterna besluta om prioriteringsordningen mellan de olika användningsområden som avses här.

8. Vid tillämpning av punkterna 6 och 7 a, b och d ska medlemsstaterna fastställa värdet på stödrätter som tilldelas jordbrukare vid det nationella eller regionala medelvärdet på stödrätter under tilldelningsåret.

Det nationella eller regionala medelvärdet ska beräknas genom att det nationella eller regionala tak inom ordningen för grundstöd som ska fastställas i enlighet med artikel 22.1 respektive 23.2 för tilldelningsåret, undantaget beloppet i den nationella reserven eller regionala reserverna och när det gäller Kroatien, den särskilda minröjningsreserven, divideras med antalet tilldelade stödrätter.

Medlemsstaterna ska fastställa stegen för årliga successiva ändringar av värdet på stödrätter som tilldelats från den nationellareserven eller regionala reserverna, med hänsyn tagen till de ändringar av de nationella eller regionala tak inom ordningen för grundstöd som fastställs i enlighet med artiklarna 22.1 respektive 23.2 som följer av variationer i nivån på de nationella tak som anges i bilaga II.

▼B

9. När en jordbrukare med stöd av ett definitivt domstolsavgörande eller ett definitivt administrativt avgörande fattat av den behöriga myndigheten i medlemsstaten är berättigad att erhålla stödrätter eller öka värdet på befintliga stödrätter, ska jordbrukaren erhålla det antal stödrätter samt värdet på de stödrätter som fastställs i domstolsavgörandet eller det administrativa avgörandet vid en tidpunkt som ska fastställas av medlemsstaten. Den tidpunkten får dock inte infalla senare än sista dag för inlämnande av en ansökan inom ramen för ordningen för grundstöd efter dagen för domstolsavgörandet eller det administrativa avgörandet, med beaktande av artiklarna 32 och 33.

10. Vid tillämpning av punkterna 6, 7 a och b och 9 får medlemsstaterna antingen tilldela nya stödrätter eller öka enhetsvärdet på en jordbrukares samtliga befintliga stödrätter upp till värdet på det nationella eller regionala medelvärdet.

11. I denna artikel avses med

a) unga jordbrukare: jordbrukare som uppfyller de villkor som fastställs i artikel 50.2 och, i tillämpliga fall, de villkor som avses i artikel 50.3 och 50.11,

b) jordbrukare som etablerar jordbruksverksamhet: fysisk eller juridisk person som under de fem år som föregår inledandet av jordbruksverksamheten inte bedrivit jordbruksverksamhet i eget namn och på egen risk eller inte ha kontrollerat en juridisk person som bedriver jordbruksverksamhet; när det gäller en juridisk person får den eller de fysiska personer som kontrollerar den juridiska personen inte ha bedrivit jordbruksverksamhet i eget namn och på egen risk eller inte ha kontrollerat en juridisk person som bedriver jordbruksverksamhet under de fem år som föregår inledandet av den juridiska personens jordbruksverksamhet; medlemsstaterna får fastställa sina egna objektiva och icke-diskriminerande ytterligare kriterier för stödberättigande för denna kategori av jordbrukare med avseende på lämplig kompetens, erfarenhet eller utbildningsnivå.

Artikel 31

Påfyllning av den nationella reserven eller de regionala reserverna

1. Den nationella reserven eller de regionala reserverna ska fyllas på med belopp som uppstår till följd av

a) stödrätter som inte berättigar till utbetalning under två på varandra följande år på grund av tillämpning av

i) artikel 9,

ii) artikel 10.1, eller

iii) artikel 11.4 i den här förordningen,

▼B

b) ett antal stödrätter som motsvarar det totala antal stödrätter som inte har aktiverats av jordbrukare i enlighet med artikel 32 i denna förordning under två på varandra följande år, utom när deras aktivering har förhindrats genom force majeure eller exceptionella omständigheter. Vid fastställande av vilka ägda eller hyrda stödrätter som en jordbrukare innehar som ska återgå till den nationella reserven eller regionala reserverna ska de stödrätter som har det lägsta värdet prioriteras,

c) stödrätter som jordbrukare har lämnat tillbaka på frivillig basis,

d) tillämpning av artikel 28 i den här förordningen,

e) felaktigt tilldelade stödrätter i enlighet med artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013,

f) en linjär minskning av värdet på stödrätter inom ramen för ordningen för grundstöd på nationell eller regional nivå i de fall då den nationella reserven eller regionala reserverna inte räcker till för att täcka de fall som avses i artikel 30.9 i den här förordningen,

▼M9

g) en linjär minskning av värdet på stödrätter inom ramen för ordningen för grundstöd på nationell eller regional nivå för att täcka de fall som avses i artikel 30.6 i den här förordningen, när medlemsstaterna anser det nödvändigt. Medlemsstater som redan utnyttjar denna möjlighet får dessutom under samma år också tillämpa en linjär minskning av värdet på stödrätter inom ramen för ordningen för grundstöd på nationell eller regional nivå för att täcka de fall som avses i artikel 30.7 första stycket a och b i den här förordningen,

▼B

h) tillämpning av artikel 34.4 i den här förordningen.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa nödvändiga åtgärder avseende återföring av icke aktiverade stödrätter till den nationella reserven eller regionala reserverna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

Avsnitt 3

Genomförande av ordningen för grundstöd

Artikel 32

Aktivering av stödrätter

1. Stöd inom ramen för ordningen för grundstöd ska, genom deklaration i enlighet med artikel 33.1, beviljas jordbrukare när en stödrättighet per stödberättigande hektar har aktiverats i den medlemsstat där den har tilldelats. Aktiverade stödrätter ska berättiga till årlig utbetalning av de belopp som fastställs där, utan att detta påverkar tillämpningen av finansiell disciplin, minskning av stöd i enlighet med artikel 11 och linjära minskningar i enlighet med artiklarna 7, 51.2 och 65.2 c i denna förordning och tillämpningen av artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013.

▼B

2. I denna avdelning avses med stödberättigande hektar:

a) all jordbruksareal i jordbruksföretaget, inbegripet arealer som inte hölls i enlighet med god jordbrukshävd den 30 juni 2003 i medlemsstater som anslöt sig till unionen den 1 maj 2004 och som då valde att tillämpa systemet för enhetlig arealersättning, som används för jordbruksverksamhet eller, om arealen även används för annan verksamhet än jordbruksverksamhet, som huvudsakligen används för jordbruksverksamhet eller

b) all areal som berättigade till utbetalningar under 2008 inom ramen för det system med samlat gårdsstöd eller det system för enhetlig arealersättning som föreskrivs i avdelning III respektive IVa i förordning (EG) nr 1782/2003, och som

   i) inte längre är förenlig med definitionen av stödberättigande hektar enligt led a till följd av genomförandet av direktiv 92/43/EEG, direktiv 2000/60/EG och direktiv 2009/147/EG,

   ii) under den tid som den enskilde jordbrukarens aktuella åtagande varar, har beskogats i enlighet med artikel 31 i förordning (EG) nr 1257/1999, artikel 43 i förordning (EG) nr 1698/2005 eller artikel 22 i förordning (EU) nr 1305/2013 eller inom ramen för en nationell ordning vars villkor är förenliga med artikel 43.1, 43.2 och 43.3 i förordning (EG) nr 1698/2005 eller artikel 22 i förordning (EU) nr 1305/2013, eller

   iii) under den tid som den enskilde jordbrukarens aktuella åtagande varar har legat i träda enligt artiklarna 22, 23 och 24 i förordning (EG) nr 1257/1999 eller artikel 39 i förordning (EG) nr 1698/2005 och artikel 28 i förordning (EU) nr 1305/2013.

3. Vid tillämpning av punkt 2 a

a) ska ett jordbruksföretags jordbruksareal, när denna även används för annan verksamhet än jordbruksverksamhet, betraktas som en areal som huvudsakligen används för jordbruksverksamhet om jordbruksverksamheten kan bedrivas utan att väsentligt hindras av den andra verksamhetens intensitet, beskaffenhet, varaktighet eller tidpunkt,

b) får medlemsstaterna upprätta en förteckning över de arealer som huvudsakligen används för annan verksamhet än jordbruksverksamhet.

Medlemsstaterna ska fastställa kriterier för tillämpningen av denna punkt på sina respektive territorier.

4. Arealerna ska endast anses vara stödberättigande hektar om de är förenliga med definitionen av stödberättigande hektar under hela kalenderåret, utom vid force majeure eller exceptionella omständigheter.

5. Vid fastställandet av stödberättigande hektar får medlemsstater som har fattat det beslut som avses i artikel 4.2 andra stycket tillämpa en nedsättningskoefficient för att omvandla de hektar som berörs till stödberättigande hektar.

▼B

6. Arealer som används för produktion av hampa ska endast vara stödberättigande hektar om de sorter som används har en tetrahydrokannabinolhalt på högst 0,2 %.

Artikel 33

Deklaration av stödberättigande hektar

1. För den aktivering av stödrätter som föreskrivs i artikel 32.1 ska jordbrukaren deklarera de skiften som motsvarar de stödberättigande hektar som åtföljer varje stödrättighet. Utom vid force majeure eller exceptionella omständigheter ska de skiften som deklareras förfogas över av jordbrukaren vid ett datum som fastställs av medlemsstaten, dock senast vid det datum som i medlemsstaten fastställts för ändring av den stödansökan som avses i artikel 72.1 i förordning (EU) nr 1306/2013.

2. Medlemsstaterna får i vederbörligen motiverade fall tillåta jordbrukaren att ändra sin deklaration, förutsatt att denne håller fast åtminstone vid det antal hektar som motsvarar dennes stödrätter och iakttar villkoren för beviljande av stödet inom ramen för ordningen för grundstöd för den aktuella arealen.

Artikel 34

Överlåtelse av stödrätter

1. Stödrättigheter får endast överlåtas till en jordbrukare som är berättigad till att beviljas direktstöd i enlighet med artikel 9 och som är etablerad i samma medlemsstat, med undantag för överlåtelse genom faktiskt eller förtida arv.

Stödrättigheter, inbegripet faktiskt eller förtida arv, får endast aktiveras i den medlemsstat där de tilldelades.

2. När medlemsstaterna utnyttjar den möjlighet som avses i artikel 23.1 får stödrätter endast överlåtas eller aktiveras inom en och samma region, med undantag för genom faktiskt eller förtida arv.

Stödrättigheter, inbegripet faktiskt eller förtida arv, får emellertid endast aktiveras i den region där de tilldelades.

3. Medlemsstater som inte utnyttjar den möjlighet som avses i artikel 23.1 får besluta att stödrätter endast får överlåtas eller aktiveras inom en och samma region, med undantag för genom faktiskt eller förtida arv.

Sådana regioner ska definieras på lämplig territoriell nivå i enlighet med objektiva kriterier och på ett sätt som säkerställer likabehandling av jordbrukare säkerställs och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks.

▼B

4. Om stödrätter överlåts utan mark får medlemsstaterna besluta, i enlighet med de allmänna principerna i unionsrätten, att en del av de överlåtna stödrätterna ska återgå till den nationella reserven eller regionala reserverna eller att deras enhetsvärde minskas till förmån för den nationella reserven eller regionala reserverna. Denna minskning kan tillämpas på en eller flera av typer av överlåtelse.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa detaljerade regler för den anmälan av jordbrukare om överlåtelse av stödrätter till de nationella myndigheterna och de tidsfrister inom vilka denna anmälan ska göras. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

Artikel 35

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa rättssäkerheten och bringa klarhet i specifika situationer som kan uppstå vid tillämpningen av ordningen för grundstöd ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på

a) regler om stödberättigande och tillträde när det gäller ordningen för grundstöd för jordbrukare vid arv och förtida arv, arv i samband med arrende, ändrad rättslig ställning eller laglig benämning, överlåtelse av stödrätter, sammanslagning eller uppdelning av jordbruksföretaget och tillämpningen av den avtalsklausul som avses i artikel 24.8,

b) regler för beräkning av stödrätternas värde och antal eller för ökning eller minskning av stödrätternas värde i samband med tilldelning av stödrätter enligt någon bestämmelse i denna avdelning, inklusive regler

   i) om möjlighet till ett provisoriskt värde och antal eller en provisorisk ökning av stödrätter som tilldelas på grundval av ansökan från jordbrukaren,

   ii) om villkoren för fastställande av stödrätternas provisoriska och definitiva värde och antal,

   iii) om de situationer där ett försäljnings- eller arrendeavtal kan påverka tilldelningen av stödrätter,

c) regler om fastställande och beräkning av värdet på och antalet stödrätter som mottagits från den nationella reserven eller de regionala reserverna,

d) regler om ändring av stödrätternas enhetsvärde när det gäller delrättigheter och sådan överlåtelse av stödrätter som avses i artikel 34.4,

e) kriterier för utnyttjande av alternativ inom ramen för artikel 24.1 tredje stycket a, b och c,

▼B

f) kriterier för begränsning av det antal stödrätter som ska tilldelas i enlighet med artikel 24.4 till 24.7,

g) kriterier för tilldelning av stödrätter i enlighet med artikel 30.6 och 30.7,

h) kriterier för fastställande av den nedsättningskoefficient som avses i artikel 32.5.

2. I syfte att säkerställa en god förvaltning av stödrätterna ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 som fastställer regler om innehållet i deklarationen och kraven för aktiveringen av stödrätter.

3. För att bevara folkhälsan ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 som fastställer regler som innebär att stöd endast kan beviljas på villkor att certifierat utsäde av vissa hampsorter används, och förfarandet för fastställande av hampsorter och verifiering av deras tetrahydrokannabinolhalt som avses i artikel 32.6.

Avsnitt 4

Systemet för enhetlig arealersättning

Artikel 36

Systemet för enhetlig arealersättning

1. Medlemsstater som 2014 tillämpar det system för enhetlig arealersättning som föreskrivs i avdelning V kapitel 2 i förordning (EG) nr 73/2009 får på de villkor som anges i den här förordningen besluta att fortsätta att tillämpa det systemet till och med den 31 december 2020. De ska senast den 1 augusti 2014 till kommissionen anmäla sitt beslut och slutdatumet för tillämpningen av det systemet.

Under tillämpningsperioden för systemet för enhetlig arealersättning ska avsnitten 1, 2 och 3 i detta kapitel inte gälla dessa medlemsstater, med undantag för artiklarna 23.1 andra stycket, 23.6 och 32.2-32.6.

2. Den enhetliga arealersättningen ska beviljas på årsbasis för varje stödberättigande hektar som jordbrukaren har deklarerat i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013. Den ska beräknas varje år genom att det årliga rambelopp som fastställts i enlighet med punkt 4 i den här artikeln divideras med det totala antalet stödberättigande hektar i medlemsstaten i fråga i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013.

3. Genom undantag från punkt 2 i den här artikeln får medlemsstater som beslutar att tillämpa artikel 38 i den här förordningen senast från och med den 1 januari 2018 för den period under vilken de tillämpar den här artikeln använda upp till 20 % av det årliga rambelopp som avses i punkt 2 i den här artikeln för att differentiera den enhetliga arealersättningen per hektar.

▼B

När det gör detta ska de beakta det stöd som för kalenderåret 2014 beviljats inom ramen för en eller flera av ordningarna i enlighet med artiklarna 68.1 a, b och c, 126, 127 och 129 i förordning (EG) nr 73/2009.

Cypern får differentiera stödet med beaktande av de sektorsspecifika rambeloppen i bilaga XVIIa till förordning (EG) nr 73/2009 efter minskning med allt eventuellt stöd som beviljats samma sektor i enlighet med artikel 37 i den här förordningen.

▼M1

För att differentiera systemet för enhetlig arealersättning ska medlemsstaterna, förutsatt att det omfördelningsstöd som avses i artikel 41 inte tillämpas, till fullo beakta det stöd som beviljats för kalenderår 2014 enligt artikel 125a i förordning (EG) nr 73/2009.

▼B

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att för varje medlemsstat som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning fastställa det årliga nationella taket för systemet för enhetlig arealersättning genom att dra av de tak som faststställts i enlighet med artiklarna 42, 47, 49, 51 och 53 från det årliga nationella tak som anges i bilaga II. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

▼M9

För varje medlemsstat får det belopp som beräknas i enlighet med första stycket i denna punkt ökas med maximalt 3 % av det relevanta årliga nationella tak som anges i bilaga II efter avdrag med det belopp som räknats fram genom tillämpning av artikel 47.1 för det relevanta året. Om en medlemsstat tillämpar en sådan ökning ska kommissionen beakta den ökningen vid fastställandet av det årliga nationella taket för systemet för enhetlig arealersättning enligt första stycket i denna punkt. I detta syfte ska medlemsstaterna senast den 31 januari 2018 till kommissionen anmäla de årliga procentsatser med vilka det belopp som beräknas i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ska ökas varje kalenderår från och med 2018.

Medlemsstaterna får varje år se över sitt beslut enligt andra stycket i denna punkt och ska till kommissionen anmäla eventuella beslut grundade på en sådan översyn senast den 1 augusti året före tillämpningsåret.

▼B

5. Utom vid force majeure eller exceptionella omständigheter ska jordbrukaren förfoga över de hektar som avses i punkt 2 vid ett datum som fastställs av medlemsstaten, dock senast det datum som i medlemsstaten fastställts för ändring av den stödansökan som avses i artikel 72.1 i förordning (EU) nr 1306/2013.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på regler om stödberättigande och tillträde för jordbrukare till systemet för enhetlig arealersättning.

▼B

Artikel 37

Nationellt övergångsstöd

1. De medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning i enlighet med artikel 36 får besluta att bevilja nationellt övergångsstöd under perioden 2015–2020.

2. Det nationella övergångsstödet får beviljas jordbrukare inom sektorer som under 2013 beviljades sådant stöd eller, när det gäller Bulgarien och Rumänien, kompletterande nationellt direktstöd.

3. Villkoren för att bevilja det nationella övergångsstödet ska vara desamma som de som godkänts för beviljande av stöd enligt artiklarna 132.7 eller 133a i förordning (EG) nr 73/2009 för 2013, med undantag för den minskning av stöd som följer av tillämpningen av artikel 132.2 jämförd med artiklarna 7 och 10 i den förordningen.

4. Det totala nationella övergångsstöd som får beviljas jordbrukare i någon av de sektorer som avses i punkt 2 ska begränsas till följande procentsatser av den sektorsspecifika finansieringsram som kommissionen godkänt i enlighet med artikel 132.7 eller 133a.5 i förordning (EG) nr 73/2009 under 2013:

— 2015: 75 %.

— 2016: 70 %.

— 2017: 65 %.

— 2018: 60 %.

— 2019: 55 %.

— 2020: 50 %.

För Cypern ska denna procentsats beräknas med utgångspunkt i de sektorsspecifika rambelopp som anges i bilaga XVIIa till förordning (EG) nr 73/2009.

5. Punkterna 2 och 3 ska inte gälla för Cypern.

6. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla alla beslut som avses i punkt 1 senast den 31 mars varje år. Anmälan ska innehålla följande uppgifter:

a) Den sektorsspecifika finansiella ramen;

b) Maximisatsen för nationellt övergångsstöd i tillämpliga fall.

7. Medlemsstaterna får på grundval av objektiva kriterier och inom de gränser som fastställs i punkt 4 besluta vilka belopp som som ska beviljas som nationellt övergångsstöd.

▼B

Avsnitt 5

Genomförande av ordningen för grundstöd i de medlemsstater som har tillämpat systemet för enhetlig arealersättning

Artikel 38

Införande av ordningen för grundstöd i de medlemsstater som har tillämpat systemet för enhetlig arealersättning

Om inget annat anges i detta avsnitt ska denna avdelning gälla för de medlemsstater som har tillämpat det system för enhetlig arealersättning som föreskrivs i avsnitt 4 i detta kapitel.

Artiklarna 24-29 ska inte gälla för dessa medlemsstater.

Artikel 39

Första tilldelning av stödrätter

1. Stödrättigheter ska tilldelas jordbrukare som är berättigade att beviljas direktstöd i enlighet med artikel 9 i denna förordning under förutsättning att:

a) de ansöker om tilldelning av stödrätter inom ramen för ordningen för grundstöd senast den sista dagen för inlämnande av ansökningar som ska fastställas i enlighet med artikel 78 första stycket b i förordning (EU) nr 1306/2013 under det första år som ordningen för grundstöd genomförs, utom i fall av force majeure eller exceptionella omständigheter, och

b) de var berättigade att erhålla stöd, före eventuella minskningar eller uteslutning som föreskrivs i avdelning II kapitel 4 i förordning (EG) nr 73/2009, med avseende på en stödansökan om direktstöd, nationellt övergångsstöd eller kompletterande nationellt direktstöd i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009 för 2013.

Medlemsstaterna får tilldela stödrätter till jordbrukare som är berättigade till att beviljas direktstöd i enlighet med artikel 9 i den här förordningen, som uppfyller kravet som anges i led a i första stycket och som inte erhöll stöd för 2013 med avseende på en sådan stödansökan som avses i led b i första stycket i denna punkt och som, på det datum som den berörda medlemsstaten för ansökningsåret 2013 fastställt i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1122/2009, endast hade jordbruksmark som den 30 juni 2003 inte hölls i enlighet med god jordbrukshävd enligt artikel 124.1 i förordning (EG) nr 73/2009.

2. Utom i fall av force majeure eller exceptionella omständigheter ska antalet stödrätter som tilldelats per jordbrukare under det första år som ordningen för grundstöd genomförs motsvara det antal stödberättigande hektar som jordbrukaren i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013 deklarerar i sin stödansökan för det

▼B

första år som ordningen för grundstöd genomförs och som denne förfogar över vid ett datum som fastställts av medlemsstaten. Det datumet ska senast vara det datum som fastställts i den medlemsstaten för ändring av stödansökan.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 för att fastställa ytterligare regler om införandet av ordningen för grundstöd i medlemsstater som har tillämpat systemet för enhetlig arealersättning.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om ansökningar om tilldelning av stödrätter som lämnas in under det år tilldelning av stödrätter sker i de fall där stödrätterna eventuellt ännu inte har fastställts definitivt och tilldelningen påverkas av särskilda omständigheter.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

Artikel 40

Stödrättigheternas värde

1. Under det första år som ordningen för grundstöd genomförs ska medlemsstaterna beräkna enhetsvärdet på stödrätter genom att dividera en fast procentsats av det nationella tak som för varje relevant år anges i bilaga II med antalet stödrätter under det första år som ordningen för grundstöd tillämpas, undantaget de som tilldelats från den nationella reserven eller regionala reserverna.

Den fasta procentsats som avses i första stycket ska beräknas genom att det nationella eller regionala tak inom ordningen för grundstöd som ska fastställas i enlighet med artikel 22.1 respektive 23.2 i den här förordningen för det första år som ordningen för grundstöd genomförs, efter tillämpning av den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1, eller i tillämpliga fall i artikel 30.2, divideras med det nationella tak som anges i bilaga II för det första år som ordningen för grundstöd genomförs. stödrätterStödrätterna ska anges som ett tal som motsvararar ett antal hektar.

2. Genom undantag från den beräkningsmetod som avses i punkt 1 får medlemsstaterna besluta att differentiera värdet på stödrätterna under det första år som ordningen för grundstöd genomförs, undantaget dem som för varje relevant år tilldelats från den nationella reserven eller regionala reserverna, utifrån deras ingångsenhetsvärde.

3. Det ingångsenhetsvärde på stödrätter som avses i punkt 2 ska fastställas genom att en fast procentsats av det sammanlagda värdet på det stöd, med undantag för stöd enligt artiklarna 41, 43, 48 och 50 och avdelning IV i denna förordning, som en jordbrukare har erhållit i enlighet med denna förordning för det kalenderår som omedelbart

▼B

föregår genomförandet av ordningen för grundstöd, före tillämpning av artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013, divideras med det antal stödrätter som den jordbrukaren tilldelats under det första år som ordningen för grundstöd genomförs, undantaget dem som tilldelats från den nationella reserven eller regionala reserverna.

Denna fasta procentsats ska beräknas genom att det nationella eller regionala tak inom ordningen för grundstöd som ska fastställas i enlighet med artikel 22.1 respektive 23.2 i den här förordningen för det första år som ordningen för grundstöd genomförs, efter tillämpning av den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1 eller, i tillämpliga fall, artikel 30.2, divideras med det sammanlagda värdet på stödet, med undantag för stöd enligt artiklarna 41, 43, 48 och 50 och avdelning IV i den här förordningen, som beviljats för det kalenderår som föregår genomförandet av ordningen för grundstöd i den berörda medlemsstaten eller regionen, före tillämpning av artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013.

4. Vid tillämpning av punkt 2 ska medlemsstaterna, i enlighet med de allmänna principerna i unionsrätten, gå över till en schablonberäkning av värdet på stödrätterna på nationell eller regional nivå. Medlemsstaterna ska i detta syfte fastställa vilka åtgärder som ska vidtas och vilken beräkningsmetod som ska användas och anmäla dem till kommissionen senast den 1 augusti det år som föregår genomförandet av ordningen för grundstöd. Dessa åtgärder ska omfatta årliga successiva ändringar av det ingångsvärde på stödrätterna som avses i punkt 3 i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier, med början det första år som ordningen för grundstöd genomförs.

Under det första år som ordningen för grundstöd genomförs ska medlemsstaterna informera jordbrukarna om värdet på deras stödrätter, beräknat enligt denna artikel, för varje år som omfattas av denna förordning.

5. I det fall hela eller en del av ett arrende av jordbruksareal säljs, överlåts eller löper ut efter det datum som fastställts i enlighet med artikel 36.5 och före det datum som fastställts i enlighet med artikel 33.1 får en medlemsstat vid tillämpning av punkt 3 på grundval av objektiva kriterier föreskriva att den ökning, eller en del av ökningen, av värdet på stödrätterna som skulle ha tilldelats den berörda jordbrukaren ska återgå till den nationella reserven eller regionala reserverna, om denna ökning skulle leda till en extraförtjänst för den berörda jordbrukaren.

Dessa objektiva kriterier ska fastställas på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare säkerställs och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks och ska minst omfatta följande:

a) Kortaste löptid för arrendet.

b) Den andel av det erhållna stödet som ska återgå till den nationella reserven eller regionala reserverna.

▼B

KAPITEL 2

Omfördelningsstöd

Artikel 41

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstaterna får senast den 1 augusti ett visst år besluta att från och med följande år bevilja ett årligt stöd till jordbrukare som är berättigade till stöd inom ramen för den ordning för grundstöd som avses i avsnitten 1, 2, 3 och 5 i kapitel 1 eller inom ramen för det system för enhetlig arealersättning som avses i avsnitt 4 i kapitel 1 (nedan kallat *omfördelningsstödet*).

Medlemsstaterna ska anmäla eventuella beslut till kommissionen senast den dag som avses i första stycket.

2. Medlemsstater som har beslutat att tillämpa ordningen för grundstöd på regional nivå i enlighet med artikel 23 får tillämpa omfördelningsstödet på regional nivå.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av finansiell disciplin, minskning av stöd i enlighet med artikel 11, linjära minskningar som avses i artikel 7 i denna förordning eller tillämpningen av artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska omfördelningsstödet beviljas årligen när stödrätter har aktiverats av jordbrukaren eller, i medlemsstater som tillämpar artikel 36 i den här förordningen, när jordbrukaren har deklarerat stödberättigande hektar.

4. Omfördelningsstödet ska beräknas varje år av medlemsstaterna genom att ett tal som fastställs av medlemsstaten och som inte ska vara högre än 65 % av det genomsnittliga nationella eller regionala stödet per hektar multipliceras med antalet stödrätter som jordbrukaren har aktiverat i enlighet med artikel 33.1 eller antalet stödberättigande hektar som jordbrukaren har deklarerat i enlighet med 36.2. Antalet sådana stödrätter eller hektar får inte överstiga ett maximum som ska fastställas av medlemsstaterna och som inte får vara högre än 30 hektar eller den medelstorlek på jordbruksföretag som anges i bilaga VIII om den medelstorleken överstiger 30 hektar i den berörda medlemsstaten.

5. Under förutsättning att de maxgränser som anges i punkt 1 iakttas får medlemsstaterna på nationell nivå införa en gradering inom ramen för det antal hektar som fastställs i enlighet med det stycket, som ska gälla lika för alla jordbrukare.

6. Det nationella genomsnittliga stöd per hektar som avses i punkt 4 i den här artikeln ska fastställas av medlemsstaterna utifrån det för kalenderåret 2019 i bilaga II fastställda nationella taket och utifrån antalet stödberättigande hektar som deklarerats under 2015 i enlighet med artikel 33.1 eller 36.2.

▼B

Medlemsstaterna ska fastställa det genomsnittliga regionala stöd per hektar som avses i punkt 4 i denna artikel genom att använda en andel av det nationella tak som anges i bilaga II för kalenderåret 2019 och det antal stödberättigande hektar som deklareras i regionen i fråga i enlighet med artikel 33.1 under 2015. Denna andel ska beräknas för varje region genom att respektive regionala tak som fastställs i enlighet med artikel 23.2 divideras med det nationella tak som fastställs i enlighet med artikel 22.1, efter att ha tillämpat den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1 om punkt 2 i den artikeln inte tillämpas.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att ingen förmån som fastställs i detta kapitel beviljas jordbrukare för vilka det har fastställts att de efter den 18 oktober 2011 har delat sitt jordbruksföretag i enda syfte att dra nytta av omfördelningsstödet. Detta ska även gälla jordbrukare vars jordbruksföretag är ett resultat av sådan delning.

8. I fråga om juridiska personer eller en grupp fysiska eller juridiska personer får medlemsstaterna tillämpa det högsta antal stödrätter eller hektar som avses i punkt 4 i denna artikel på medlemmarna i dessa juridiska personer eller grupper i de fall där nationell lagstiftning föreskriver att de enskilda medlemmarna kan ta på sig rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med de som tillerkänns enskilda jordbrukare med ställning som driftsledare, i synnerhet vad gäller deras ekonomiska, sociala och skattemässiga situation, under förutsättning att de har bidragit till att stärka de berörda juridiska personernas eller gruppernas jordbruksstruktur.

Artikel 42

Finansiella bestämmelser

1. För att finansiera omfördelningsstödet får medlemsstaterna senast den dag som avses i artikel 41.1 besluta att använda upp till 30 % av det årliga nationella tak som anges i bilaga II. De ska till kommissionen anmäla alla beslut senast den dagen.

2. På grundval av den procentandel av det nationella taket som ska användas av medlemsstaterna i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska kommissionen varje år anta genomförandeakter för att fastställa motsvarande tak för omfördelningsstödet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

KAPITEL 3

Stöd för jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön

Artikel 43

Allmänna bestämmelser

1. Jordbrukare som är berättigade till stöd inom ramen för ordningen för grundstöd eller systemet för enhetlig arealersättning ska på alla sina stödberättigande hektar i den mening som avses i artikel 32.2-32.5 använda de jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön som avses i punkt 2 i denna artikel eller de likvärdiga metoder som avses i punkt 3 i denna artikel.

▼B

2. Jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön ska bestå av följande

a) diversifiering av grödor,

b) bevarande av befintlig permanent gräsmark och

c) innehav av arealer med ekologiskt fokus på jordbruksarealen.

3. De likvärdiga metoderna ska vara de som inbegriper likartade metoder som har en lika stor eller större gynnsam inverkan på miljön och klimatet jämfört med en eller flera av de metoder som avses i punkt 2. Dessa likvärdiga metoder och den eller de metoder som avses i punkt 2 och som de motsvarar förtecknas i bilaga IX och ska omfattas av något av följande:

a) Åtaganden som gjorts i enlighet med antingen artikel 39.2 i förordning (EG) nr 1698/2005 eller artikel 28.2 i förordning (EU) nr 1305/2013.

b) Nationella eller regionala miljöcertifieringssystem, inbegripet de för certifiering av uppfyllande av nationell miljölagstiftning, som går utöver tillämpliga obligatoriska normer som fastställts i enlighet med avdelning VI kapitel I i förordning (EU) nr 1306/2013, som syftar till att uppfylla målen vad beträffar mark- och vattenkvalitet, biologisk mångfald, bevarande av landskapet och begränsning av samt anpassning till klimatförändringar. Dessa certifieringssystem får omfatta de metoder som förtecknas i bilaga IX till den här förordningen, de metoder som avses i punkt 2 i denna artikel eller en kombination av dessa metoder.

4. De likvärdiga metoder som avses i punkt 3 får inte vara föremål för dubbelfinansiering.

5. Medlemsstaterna får besluta, inbegripet i lämpliga fall på regional nivå, att inskränka jordbrukarnas möjlighet att välja att utnyttja de alternativ som avses i punkt 3 a och b.

6. Medlemsstaterna får besluta, inbegripet i lämpliga fall på regional nivå, att jordbrukarna ska fullgöra alla sina tillämpliga skyldigheter inom ramen för punkt 1 i överensstämmelse med de nationella eller regionala miljöcertifieringssystem som avses i punkt 3 b.

7. Beroende på medlemsstaternas beslut som avses i punkterna 5 och 6 får en jordbrukare endast använda en eller flera av de metoder som avses i punkt 3 a om dessa helt och fullt ersätter den eller de närbesläktade metoder som avses i punkt 2. En jordbrukare får endast använda sig av sådana certifieringssystem som avses i punkt 3 b om dessa omfattar hela den skyldighet som avses i punkt 1.

▼B

8. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla de beslut som avses i punkterna 5 och 6 och de specifika åtaganden eller certifieringssystem som de avser att tillämpa som likvärdiga metoder i den mening som avses i punkt 3.

Kommissionen ska bedöma huruvida de metoder som ingår i de specifika åtagandena eller certifieringssystemen omfattas av förteckningen i bilaga IX och om den anser att så inte är fallet anmäla detta till medlemsstaten genom genomförandeakter som antas utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 71.2 eller 71.3. Om kommissionen till en medlemsstat anmäler att dessa metoder inte omfattas av förteckningen i bilaga IX ska den medlemsstaten inte erkänna de specifika åtaganden eller certifieringssystem som omfattas av kommissionens anmälan som likvärdiga metoder i den mening som avses i punkt 3 i den här artikeln.

9. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 10 och 11 i denna artikel, tillämpningen av finansiell disciplin och av linjära minskningar i enlighet med artikel 7 i den här förordningen eller tillämpningen av artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska medlemsstaterna bevilja det stöd som avses i detta kapitel till jordbrukare som iakttar de metoder som avses i punkt 1 i denna artikel som är relevanta för dem och i den utsträckning de jordbrukarna efterlever artiklarna 44, 45 och 46 i den här förordningen.

Detta stöd ska betalas ut i form av ett årligt stöd per stödberättigande hektar som deklarerats i enlighet med artikel 33.1 eller 36.2 varvid stödbeloppet ska beräknas årligen genom att det belopp som erhålls genom tillämpning av artikel 47 divideras med det sammanlagda antal stödberättigande hektar som deklarerats, i enlighet med artikel 33.1 eller 36.2, i den berörda medlemsstaten eller regionen.

Genom undantag från andra stycket får de medlemsstater som beslutar att tillämpa artikel 25.2 besluta att bevilja det stöd som avses i denna punkt som en procentandel av det sammanlagda värdet av de stödrätter som jordbrukaren har aktiverat i enlighet med artikel 33.1 för varje aktuellt år.

För varje år och varje medlemsstat eller region ska den procentandelen beräknas genom att det belopp som erhålls genom tillämpning av artikel 47 divideras med det sammanlagda värdet av alla stödrätter som aktiverats i enlighet med artikel 33.1 i den medlemsstaten eller regionen.

10. Jordbrukare vilkas företag är helt eller delvis belägna i områden som omfattas av direktiven 92/43/EEG, 2000/60/EG eller 2009/147/EG ska vara berättigade till det stöd som avses i detta kapitel, förutsatt att de använder de metoder som avses i detta kapitel i den mån som dessa metoder för det berörda företagets del är förenliga med de direktivens syfte.

11. Jordbrukare som uppfyller de krav avseende ekologiskt jordbruk som anges i artikel 29.1 i förordning (EG) nr 834/2007 ska automatiskt vara berättigade till det stöd som avses i detta kapitel.

▼B

Första stycket ska endast vara tillämpligt på de enheter inom ett jordbruksföretag som utnyttjas för ekologisk produktion i enlighet med artikel 11 i förordning (EG) nr 834/2007.

12. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 för att

a) lägga till likvärdiga metoder i den förteckning som anges i bilaga IX,

b) fastställa lämpliga krav som är tillämpliga på de nationella eller regionala certifieringssystem som avses i punkt 3 b i den här artikeln, inbegripet den garantinivå dessa system ska erbjuda,

c) fastställa närmare bestämmelser för beräkning av det belopp som avses i artikel 28.6 i förordning (EU) nr 1305/2013 med avseende på de metoder som avses i bilaga IX avsnitt I punkterna 3 och 4 och bilaga IX avsnitt III punkt 7 till denna förordning och alla ytterligare likvärdiga metoder som läggs till i den bilagan i enlighet med led a i denna punkt, för vilka en separat beräkning behövs för att undvika dubbelfinansiering.

13. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om förfarandet för de anmälningar, inbegripet tidtabeller för inlämnande, och den kommissionsbedömning som avses i punkt 8. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

Artikel 44

Diversifiering av grödor

1. När jordbrukarens åkermark omfattar mellan 10 och 30 hektar och inte helt odlas med gröda som står under vatten under en betydande del av året eller under en betydande del av växtföljden, ska det finnas minst två olika grödor på denna åkermark. Huvudgrödan får inte uppta mer än 75 % av åkermarken.

När jordbrukarens åkermark omfattar mer än 30 hektar och inte helt odlas med gröda som står under vatten under en betydande del av året eller under en betydande del av växtföljden, ska det finnas minst tre olika grödor på denna åkermark. Huvudgrödan får inte uppta mer än 75 % av åkermarken och de två största grödorna får sammantaget inte uppta mer än 95 % av denna åkermark.

▼M9

2. Utan att det påverkar det antal grödor som krävs enligt punkt 1 ska de högsta tröskelvärden som anges där inte gälla jordbruksföretag där gräs eller annat örtartat foder eller mark i träda eller mark som odlas med gröda som står under vatten under en betydande del av året eller under en betydande del av växtföljden täcker mer än 75 % av åkermarken. I sådana fall får huvudgrödan på den resterande åkermarken inte täcka mer än 75 % av den resterande åkermarken, utom när denna resterande areal täcks av gräs eller annat örtartat foder eller mark i träda.

▼B

3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla jordbruksföretag

▼M9

a) där mer än 75 % av åkermarken används för produktion av gräs eller annat örtartat foder, används för odling av baljväxter, är mark i träda eller är föremål för en kombination av dessa användningsområden,

b) där mer än 75 % av den stödberättigande jordbruksarealen är permanent gräsmark, används för produktion av gräs eller annat örtartat foder eller för odling av gröda som står under vatten antingen under en betydande del av året eller under en betydande del av växtföljden, eller är föremål för en kombination av dessa användningsområden,

▼B

c) där mer än 50 % av den deklarerade areal som utgörs av åkermark inte hade deklarerats av jordbrukaren i dennes stödansökan från det föregående året och där, på grundval av en geospatial jämförelse mellan stödansökningarna, all åkermark odlas med en annan gröda jämfört med det föregående kalenderåret,

d) som ligger i områden norr om 62:a breddgraden eller vissa angränsande områden. När sådana jordbruksföretags åkermark omfattar mer än 10 hektar ska det finnas minst två grödor på åkermarken och ingen av grödorna får uppta mer än 75 % av åkermarken såvida inte huvudgrödan är gräs eller annat örtartat foder eller utgörs av mark i träda,

4. I denna artikel avses med gröda något av följande:

a) En odling av något av de olika släkten som definieras i den botaniska indelningen av grödor,

b) en odling av någon av arterna när det gäller korsblommiga växter, potatisväxter och gurkväxter,

c) mark i träda,

d) gräs eller annat örtartat foder.

▼M9

Höstgrödor och vårgrödor ska anses som olika grödor, även om de hör till samma släkte. Speltvete (*Triticum spelta*) ska anses som en särskild gröda i förhållande till grödor som hör till samma släkte.

▼B

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 för att

a) erkänna andra typer av släkten och arter än de som avses i punkt 4 i denna artikel, och

b) fastställa regler om tillämpningen av den exakta beräkningen av andelen olika grödor.

▼B

Artikel 45

Permanent gräsmark

►C1 1. Medlemsstaterna ska i områden som omfattas av direktiv 92/43/EEG eller 2009/147/EG, ◄ inbegripet i torvmark och våtmarker i de områdena, utse miljömässigt känslig permanent gräsmark som behöver strikt skydd för att de direktivens syften ska uppfyllas.

Medlemsstaterna får, för att se till att miljömässigt värdefull permanent gräsmark skyddas, besluta att utse ytterligare känsliga områden, inbegripet permanent gräsmark på mullrika jordar, belägna utanför de områden som omfattas av direktiv 92/43/EEG eller 2009/147/EG.

Jordbrukarna får varken ställa om eller plöja permanent gräsmark belägen i områden som medlemsstaterna har utsett inom ramen för första stycket och, i tillämpliga fall, andra stycket.

2. Medlemsstaterna ska se till att andelen arealer som utgörs av permanent gräsmark i förhållande till den totala jordbruksareal som jordbrukare deklarerat i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013 inte minskar med mer än 5 % i förhållande till en referensandel som medlemsstaterna ska fastställa under 2015 genom att dividera arealer som utgörs av permanent gräsmark och som avses i led a i andra stycket i denna punkt med den totala jordbruksareal som avses i led i det stycket.

För att fastställa den referensandel som avses i första stycket:

a) Med de *arealer som utgörs av permanent gräsmark* avses dels den mark som är permanent betesmark och som under 2012 eller, i Kroatiens fall, 2013 deklarerats i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009 av de jordbrukare som är föremål för skyldigheterna enligt detta kapitel, dels arealer som är permanent gräsmark, som under 2015 deklarerats i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013 av de jordbrukare som är föremål för skyldigheterna inom ramen för detta kapitel och som under 2012 eller, i Kroatiens fall, 2013, inte har deklarerats som permanent betesmark.

b) Med den *totala jordbruksarealen* avses den jordbruksareal som under 2015 deklarerats i enlighet med artikel 72.1 första styclet a i förordning (EU) nr 1306/2013 av jordbrukare som är föremål för skyldigheterna inom ramen för detta kapitel.

En omräkning av referensandelen permanent gräsmark ska göras i de fall där jordbrukare som är föremål för skyldigheterna inom ramen för detta kapitel har en skyldighet att under 2015 eller 2016 ställa om en areal till permanent gräsmark i enlighet med artikel 93 i förordning (EU) nr 1306/2013. I sådana fall ska denna areal läggas till de arealer som utgörs av permanent gräsmark och som avses i led a i första stycket i denna punkt.

Andelen permanent gräsmark ska fastställas varje år med utgångspunkt i den areal som för det året deklarerats i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013 av de jordbrukare som är föremål för skyldigheterna inom ramen för detta kapitel.

▼B

Skyldigheten inom ramen för denna punkt ska gälla på nationell, regional eller lämplig subregional nivå. Medlemsstaterna får besluta att ålägga enskilda jordbruksföretag en skyldighet att bevara permanent gräsmark för att se till att andelen permanent gräsmark inte minskar med mer än 5 %. Medlemsstaterna ska senast den 31 juli 2014 till kommissionen anmäla alla sådana beslut.

Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla den referensandel och den andel som avses i denna punkt.

3. I de fall där det är fastställt att den andel som avses i punkt 2 har minskat med mer än 5 % på regional eller subregional, eller i tillämpliga fall på nationell, nivå ska den berörda medlemsstaten föreskriva skyldigheter för jordbruksföretag att ställa om mark till permanent gräsmark för jordbrukare som förfogar över mark som, under en tidigare tidsperiod ställts om från att ha varit mark som var permanent betesmark eller permanent gräsmark till att bli mark med annan användning.

Om den mängd arealer permanent gräsmark i absoluta tal som fastställts i enlighet med punkt 2 första stycket a bibehålls inom vissa ramar, ska den skyldighet som anges i första stycket i punkt 2 emellertid anses vara fullgjord.

4. Punkt 3 ska inte tillämpas när minskningen under tröskelvärdet härrör från beskogning som är förenlig med miljön och inte omfattar planteringar av skottskog med kort omloppstid, julgranar eller snabbväxande träd avsedda för energiproduktion.

5. För att säkerställa att andelen permanent gräsmark bibehålls ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på fastställande av närmare regler om bibehållande av permanent gräsmark, inbegripet regler om ►C1 återställning ◄ när den skyldighet som avses i punkt 1 i den här artikeln inte fullgörs, regler för medlemsstaternas fastställande av skyldigheter för jordbruksföretag att bibehålla permanent gräsmark enligt punkterna 2 och 3 och eventuella justeringar av den referensandel som avses i punkt 2 som kan komma att bli nödvändiga.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 för att

a) fastställa ramarna för att utse ytterligare känsliga områden i enlighet med punkt 1 andra stycket i denna artikel,

b) fastställa detaljerade metoder för att bestämma andelen permanent gräsmark och andelen av den totala jordbruksarealen som måste bibehållas i enlighet med punkt 2 i denna artikel,

c) fastställa den tidigare tidsperiod som avses i punkt 3 första stycket i denna artikel.

7. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de ramar som avses i punkt 3 andra stycket i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

▼B

Artikel 46

Arealer med ekologiskt fokus

▼M9

1. Om ett jordbruksföretags åkermark upptar mer än 15 hektar ska jordbrukaren se till att en areal som motsvarar minst 5 % av den åkermark inom jordbruksföretaget som jordbrukaren deklarerat i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013, och om medlemsstaten betraktar den som ett område med ekologiskt fokus enligt punkt 2 i den här artikeln, inbegripet de områden som omnämns i leden c, d, g, h, k och l i den punkten, från och med den 1 januari 2015 är ett område med ekologiskt fokus.

▼B

Den procentsats som avses i första stycket i denna punkt ska ökas från 5 % till 7 % med förbehåll för en lagstiftningsakt från Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 43.2 i EUF-fördraget.

Senast den 31 mars 2017 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en utvärderingsrapport om genomförandet av första stycket i denna punkt, i lämpliga fall åtföljd av ett förslag till sådan lagstiftningsakt som avses i andra stycket.

2. Medlemsstaterna ska senast den 1 augusti 2014 besluta att något eller några av följande ska betraktas som område med ekologiskt fokus:

a) Mark som ligger i träda.

b) Terrasser.

c) Landskapselement, inbegripet sådana element som är angränsande till jordbruksföretagets åkermark. Genom undantag från artikel 43.1 i denna förordning får dessa innefatta landskapselement som inte ingår i den stödberättigande arealen i enlighet med artikel 76.2 c i förordning (EU) nr 1306/2013.

d) Buffertområden, inbegripet buffertområden som omfattas av permanent gräsmark under förutsättning att dessa är åtskilda från angränsande stödberättigande jordbruksareal.

e) Trädjordbrukshektar som får, eller har fått, stöd inom ramen för artikel 44 i förordning (EG) nr 1698/2005 och/eller artikel 23 i förordning (EU) nr 1305/2013.

f) Områden med stödberättigande hektar längs skogsbryn.

g) Arealer med skottskog med kort omloppstid där inga mineralgödselmedel eller växtskyddsmedel används.

h) Beskogade områden i enlighet med artikel 32.2 b ii i den här förordningen.

i) Arealer med fånggrödor eller växttäcke som skapats genom att utsäde sås och gror, och som omfattas av de viktningsfaktorer som avses i punkt 3 i den här artikeln.

j) Arealer med kvävefixerande grödor.

▼M9

k) Arealer med miskantus (*Miscanthus*).

l) Arealer med skålört (*Silphium perfoliatum*).

m) Mark i träda med dragväxter (bestående av pollen- och nektarrika arter).

Med undantag för de arealer inom jordbruksföretaget som avses i första stycket g, h, k och l i denna punkt ska området med ekologiskt fokus vara beläget på jordbruksföretagets åkermark. I fallet med de områden som avses i första stycket c och d i denna punkt, får området med ekologiskt fokus även vara angränsande till jordbruksföretagets åkermark som jordbrukaren deklarerat i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013.

▼B

3. För att förenkla administrationen och ta hänsyn till egenskapernahos de typer av arealer med ekologiskt fokus som förtecknas i punkt 2 första stycket och för att underlätta mätningen av dem får medlemsstaterna när de beräknar de totala hektar som utgör jordbruksföretagets område med ekologiskt fokus använda de omräknings- och/eller viktningsfaktorer som anges i bilaga X. Om en medlemsstat beslutar att betrakta arealen som avses i led i i punkt 2 första stycket eller något annat område med en viktning på mindre än 1 som område med ekologiskt fokus ska användningen av de viktningsfaktorer som anges i bilaga X vara obligatorisk.

4. Punkt 1 ska inte gälla jordbruksföretag

▼M9

a) där mer än 75 % av åkermarken används för produktion av gräs eller annat örtartat foder, utgörs av mark i träda, används för odling av baljväxter eller är föremål för en kombination av dessa användningsområden,

b) där mer än 75 % av den stödberättigande jordbruksarealen är permanent gräsmark, används för produktion av gräs eller annat örtartat foder eller används för odling av gröda som står under vatten antingen under en betydande del av året eller under en betydande del av växtföljden, eller är föremål för en kombination av dessa användningsområden.

▼B

5. Medlemsstaterna får besluta att tillämpa upp till hälften av procentenheterna för det område med ekologiskt fokus som avses i punkt 1 på regional nivå för att skapa sammanhängande arealer med ekologiskt fokus. Medlemsstaterna ska fastställa områdena och skyldigheterna för deltagande jordbrukare eller grupper av jordbrukare. Syftet med fastställandet av områdena och skyldigheterna ska vara att stödja genomförandet av unionspolitiken för miljö, klimat och biologisk mångfald.

6. Medlemsstaterna får besluta att tillåta att jordbrukare vilkas företag ligger nära varandra får uppfylla skyldigheten i punkt 1 gemensamt (nedan kallat gemensamt genomförande), förutsatt att de berörda områdena med ekologiskt fokus gränsar till varandra. För att understödja genomförandet av unionspolitik i fråga om miljö, klimat och biologisk

▼B

mångfald får medlemsstaterna fastställa de områden där gemensamt genomförande är möjligt och ålägga skyldigheter för de jordbrukare eller grupper av jordbrukare som deltar i sådant gemensamt genomförande.

Alla jordbrukare som deltar i ett gemensamt genomförande ska se till att minst 50 % av det område som omfattas av skyldigheten i punkt 1 är beläget på jordbruksföretagets mark och överensstämmer med punkt 2 andra stycket. Antalet jordbrukare som deltar i ett sådant gemensamt genomförande får inte överstiga tio.

7. Medlemsstater där mer än 50 % av den totala markytan är skogtäckt får besluta att punkt 1 i denna artikel inte ska gälla för jordbruksföretag belägna i områden som i enlighet med artikel 32.1 a eller b i förordning (EU) nr 1305/2013 utsetts av de medlemsstaterna till områden med naturliga begränsningar, under förutsättning att mer än 50 % av markytan i den enhet som avses i andra stycket i denna punkt är skogtäckt och förhållandet mellan skogsmark och åkermark är högre än 3:1.

Den skogtäckta arealen och andelen skogsmark jämförd med jordbruksmark ska bedömas mot ett område på motsvarande LAU2-nivå eller mot en annan tydligt avgränsad enhet som omfattar ett samlat, tydligt, sammanhängande geografiskt område med likartade förutsättningar för jordbruk.

▼C1

8. Medlemsstaterna ska till kommissionen senast den 1 augusti 2014 anmäla de beslut som avses i punkt 2 och senast den 1 augusti det år som föregår deras tillämpning anmäla alla beslut som avses i punkt 3, 5, 6 eller 7.

▼B

9. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på

a) fastställande av ytterligare kriterier för att de typer av områden som avses i punkt 2 i denna artikel ska kunna godkännas som arealer med ekologiskt fokus,

b) tillägg av andra typer av områden än de som avses i punkt 2 vilka kan beaktas för att iaktta den procentandel som avses i punkt 1,

c) ändring av bilaga X för att fastställa de omräknings- och viktningsfaktorer som avses i punkt 3 och beakta de kriterier och/eller typer av områden som kommissionen ska fastställa inom ramen för leden a och b i detta stycke,

d) fastställande av regler för det genomförande som avses i punkterna 5 och 6, bland annat minimikrav för sådant genomförande,

e) fastställande av ramverket för medlemsstaternas fastställande av de kriterier som jordbruksföretagen ska uppfylla för att vid tillämpning av punkt 6 anses ligga nära varandra,

f) fastställande av metoderna för fastställande av den procentandel av den totala markytan som täcks av skog och förhållandet mellan skogsmark och jordbruksmark som avses i punkt 7.

▼B

Artikel 47

Finansiella bestämmelser

1. För att finansiera det stöd som avses i detta kapitel ska medlemsstaterna använda 30 % av det årliga nationella tak som fastställs i bilaga II.

2. Medlemsstaterna ska använda det stöd som avses i detta kapitel på nationell nivå.

Medlemsstater som tillämpar artikel 23 får besluta att använda stödet på regional nivå. I sådana fall ska de i varje region använda en andel av det tak som fastställs i enlighet med punkt 3 i den här artikeln. För varje region ska denna andel beräknas genom att vart och ett av de regionala tak som fastställs i enlighet med artikel 23.2 divideras med det nationella tak som fastställs i enlighet med artikel 22.1, efter att ha tillämpat den linjära minskning som avses i artikel 30.1, om artikel 30.2 inte tillämpas.

3. Kommissionen ska varje år anta genomförandeakter för att fastställa motsvarande tak för det stöd som avses i detta kapitel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

KAPITEL 4

Stöd till områden med naturliga begränsningar

Artikel 48

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstater får bevilja ett stöd till jordbrukare som är berättigade till stöd enligt ordningen för grundstöd eller systemet för enhetlig arealersättning enligt kapitel 1 vilkas företag helt eller delvis är belägna i områden med naturliga begränsningar, vilka utsetts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 32.1 i förordning (EU) nr 1305/2013 (nedan kallat *stöd till områden med naturliga begränsningar*).

2. Medlemsstaterna får besluta sig för att bevilja stöd till områden med naturliga begränsningar till alla områden som omfattas av denna punkt eller begränsa stödet till vissa av dessa områden, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i denna artikel, tillämpningen av finansiell disciplin, minskning av stöd i enlighet med artikel 11 och linjära minskningar i enlighet med artikel 7 i den här förordningen samt tillämpningen av artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013, ska stöd till områden med naturliga begränsningar beviljas årligen per stödberättigande hektar inom de områden för vilka en medlemsstat har beslutat att bevilja stöd i enlighet med punkt 2 i denna artikel. Det ska betalas ut vid aktivering av stödrätterna avseende de hektar som innehas av den berörda jordbrukaren eller, i de medlemsstater som tillämpar artikel 36 i den här förordningen, vid den berörda jordbrukarens deklaration av dessa stödberättigande hektar.

▼B

4. Stödet till områden med naturliga begränsningar per hektar ska beräknas genom att det belopp som erhålls genom tillämpningen av artikel 49 divideras med antalet stödberättigande hektar som deklareras i enlighet med artikel 33.1 eller 36.2 vilka ligger i områden för vilka en medlemsstat har beslutat att bevilja stöd i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

Medlemsstaterna får på grundval av objektiva och icke diskriminerande kriterier även fastställa ett högsta antal stödberättigande hektar per jordbruksföretag som kan beviljas stöd enligt detta kapitel.

5. Medlemsstaterna får tillämpa det stöd till områden med naturliga begränsningar på regional nivå i enlighet med villkoren i denna punkt förutsatt att de har identifierat de berörda regionerna i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier och särskilt de naturliga begränsningarnas art och allvarlighetsgraden och jordbruksförhållandena i regionen.

Medlemsstaterna ska fördela de nationella tak som avses i artikel 49.1 mellan regionerna i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

Stödet till områden med naturliga begränsningar på regional nivå ska beräknas genom att det regionala tak som beräknas i enlighet med andra stycket i denna punkt divideras med antalet stödberättigande hektar som deklareras i respektive region enlighet med artikel 33.1 eller 36.2, vilka ligger i områden för vilka en medlemsstat har beslutat att bevilja stöd i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

Artikel 49

Finansiella bestämmelser

1. För att finansiera stödet till områden med naturliga begränsningar får medlemsstaterna besluta att senast den 1 augusti 2014 använda upp till 5 % av sitt årliga nationella tak enligt bilaga II. De ska meddela kommissionen sitt beslut senast detta datum.

Medlemsstaterna får senast den 1 augusti 2016 se över sitt beslut och ändra det med verkan från och med den 1 januari 2017. De ska till kommissionen anmäla alla sådana beslut senast den 1 augusti 2016.

2. På grundval av den procentandel av det nationella taket som ska användas av medlemsstaterna i enlighet med punkt 1 ska kommissionen varje år anta genomförandeakter för att fastställa motsvarande tak förstödet till områden med naturliga begränsningar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

▼B

KAPITEL 5

Stöd till unga jordbrukare

Artikel 50

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstaterna ska bevilja ett årligt stöd till unga jordbrukare som är berättigade till stöd enligt den ordning för grundstöd eller det system för enhetlig arealersättning som avses i kapitel 1 (nedan kallat stöd till unga jordbrukare).

2. I detta kapitel avses med unga jordbrukare fysiska personer

a) som för första gången etablerar sig som driftsledare inom ett jordbruksföretag eller som redan har etablerat ett sådant företag under de fem år som föregår den första ansökan inom ramen förordningen för grundstöd eller systemet för enhetlig arealersättning enligt artikel 72.1 i förordning (EU) nr 1306/2013, och

b) som inte är äldre än 40 år under det år då den ansökan som avses i led a lämnas in.

3. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare objektiva och icke-diskriminerande kriterier för stödberättigande för unga jordbrukare som ansöker om stöd till unga jordbrukare med avseende på lämpliga färdigheter och/eller krav på utbildning.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av finansiell disciplin, minskning av stöd i enlighet med artikel 11 och linjära minskningar i enlighet med artikel 7 samt tillämpningen av artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013, ska stödet till unga jordbrukarebeviljas årligen, när stödrätterna har aktiverats av jordbrukaren eller, i de medlemsstater som tillämpar artikel 36 i den här förordningen, när jordbrukaren har deklarerat sina stödberättigande hektar.

▼M9

5. Stödet till unga jordbrukare ska beviljas per jordbrukare under en period på fem år, som inleds när den första ansökan om stöd till unga jordbrukare lämnas in, förutsatt att den lämnas in inom fem år från den etablering som avses i punkt 2 a. Denna period på fem år ska även gälla jordbrukare som har mottagit stöd till unga jordbrukare med avseende på ansökningar som har gjorts före ansökningsåret 2018.

Genom undantag från första stycket andra meningen får medlemsstaterna besluta, när det gäller unga jordbrukare som har etablerat sig i enlighet med punkt 2 a under perioden 2010–2013, att perioden på fem år ska minskas med det antal år som har förflutit mellan den etablering som avses i punkt 2 a och den första ansökan om stöd till unga jordbrukare.

▼B

6. Varje år ska medlemsstater som inte tillämpar artikel 36 beräkna beloppet av stödet till unga jordbrukare genom att multiplicera det antal stödrätter som jordbrukaren har aktiverat i enlighet med artikel 32.1 med ett tal motsvarande

▼M9

a) mellan 25 % och 50 % av genomsnittsvärdet på de ägda eller hyrda stödrätter jordbrukaren innehar, eller

b) mellan 25 % och 50 % av ett belopp som beräknats genom att en fast procentsats av det nationella tak för kalenderåret 2019, som anges i bilaga II, divideras med hela antalet stödberättigande hektar som under 2015 deklarerats i enlighet med artikel 33.1. Den fastställda procentsatsen ska vara lika med den andel av det nationella taket som återstår för ordningen för grundstöd för 2015 i enlighet med artikel 22.1.

7. Medlemsstater som tillämpar artikel 36 ska varje år beräkna stödbeloppet till unga jordbrukare genom att ett tal motsvarande ett värde på mellan 25 % och 50 % av den enhetliga arealersättning som beräknats i enlighet med artikel 36 multipliceras med det antal stödberättigande hektar som jordbrukaren har deklarerat i enlighet med artikel 36.2.

8. Genom undantag från punkterna 6 och 7 i denna artikel får medlemsstaterna varje år beräkna stödbeloppet till unga jordbrukare genom att ett tal motsvarande ett värde på mellan 25 % och 50 % av det nationella genomsnittsstödet per hektar multipliceras med det antal stödrätter som jordbrukaren har aktiverat i enlighet med artikel 32.1 eller med det antal stödberättigande hektar som jordbrukaren har deklarerat i enlighet med artikel 36.2.

▼B

Det nationella genomsnittsstödet per hektar ska beräknas genom att det nationella taket för kalenderåret 2019, som anges i bilaga II, divideras med antalet stödberättigande hektar som under 2015 deklarerats i enlighet med artikel 33.1 eller 36.2.

9. Medlemsstaterna ska fastställa en enda övre gräns som är tillämplig på antalet stödrätter som jordbrukaren aktiverat eller antalet stödberättigande hektar som jordbrukaren deklarerat. Den gränsen ska som lägst vara 25 eller som högst vara 90. Vid tillämpning av punkterna 6, 7 och 8 ska medlemsstaterna iaktta denna gräns.

▼M9

10. I stället för att tillämpa punkterna 6–9 får medlemsstaterna tilldela jordbrukarna ett årligt klumpsummebelopp som beräknats genom att ett fast antal hektar multipliceras med ett tal motsvarande ett värde på mellan 25 % och 50 % av det nationella genomsnittsstöd per hektar som fastställts i enlighet med punkt 8.

▼B

Det fasta antal hektar som avses i första stycket ska beräknas genom att det sammanlagda antalet stödberättigande hektar som deklarerats i enlighet med artikel 33.1 eller 36.2 av de unga jordbrukare som under 2015 ansöker om stöd till unga jordbrukare divideras med det sammanlagda antalet unga jordbrukare som under 2015 ansöker om det stödet.

En medlemsstat får under vilket som helst år efter 2015 göra en omräkning av det fasta antalet hektar i händelse av betydande förändringar i antalet unga jordbrukare som ansöker om stödet eller i storleken på unga jordbrukares jordbruksföretag, eller bådadera.

▼B

Den årliga klumpsumma en jordbrukare kan beviljas får inte överstiga dennes sammanlagda grundstödsbelopp före tillämpning av artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013 under året i fråga.

11. För att garantera skyddet av stödmottagarnas rättigheter och undvika diskriminering dem emellan ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 rörande de villkor enligt vilka en juridisk person kan anses vara berättigad att motta stöd till unga jordbrukare.

Artikel 51

Finansiella bestämmelser

1. För att finansiera stödet till unga jordbrukare ska medlemsstaterna använda en procentandel vilken får vara högst 2 % av det årliga nationella tak som fastställs i bilaga II. Medlemsstaterna ska före den 1 augusti 2014 meddela kommissionen en uppskattning av den procentandel som behövs för att finansiera stödet.

Medlemsstaterna får varje år senast den 1 augusti se över sin uppskattning av procentandelen med verkan från och med det påföljande året. De ska meddela kommissionen den reviderade procentandelen senast den 1 augusti året innan det år som den reviderade procentandelen ska börja tillämpas.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av den övre gräns på 2 % som fastställs i punkt 1 i denna artikel ska den medlemsstaten, när det sammanlagda stödbelopp till unga jordbrukare som sökts i en medlemsstat ett visst år överskrider det tak som fastställs i punkt 4 i denna artikel och det taket understiger denna övre gräns, ska den medlemsstaten finansiera mellanskillnaden genom att tillämpa artikel 30.7 första stycket f för det aktuella året eller genom att tillämpa en linjär minskning av samtliga stöd som ska beviljas till samtliga jordbrukare i enlighet med artikel 32 eller 36.2, eller bådadera.

3. När det sammanlagda stödbelopp till unga jordbrukare som sökts i en medlemsstat ett visst år överskrider det tak som fastställs i punkt 4 i denna artikel och detta tak uppgår till 2 % av det årliga nationella tak som fastställs i bilaga II, ska medlemsstaterna tillämpa en linjär minskning av de belopp som ska betalas ut i enlighet med artikel 50, i syfte att iaktta detta tak.

4. På grundval av den procentandel som medlemsstaterna meddelat i enlighet med punkt i i denna artikel ska kommissionen anta genomförandeakter varje år för att fastställa de motsvarande taken för stöd till unga jordbrukare.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

▼B

AVDELNING IV

KOPPLAT STÖD

KAPITEL 1

Frivilligt kopplat stöd

Artikel 52

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstaterna får bevilja kopplat stöd till jordbrukare på de villkor som fastställs i detta kapitel (i detta kapitel kallat *kopplat stöd*).

2. Kopplat stöd får utbetalas till följande sektorer och produktion: spannmål, oljeväxter, proteingrödor, trindsädesslag, lin, hampa, ris, nötter, stärkelsepotatis, mjölk och mjölkprodukter, utsäde, får- och getkött, nöt- och kalvkött, olivolja, silkesmaskar, torkat foder, humle, sockerbetor, sockerrör och cikoria, frukt och grönsaker samt skottskog med kort omloppstid.

3. Kopplat stöd får endast utbetalas till sådana sektorer eller till sådana regioner i en medlemsstat där särskilda typer av jordbruk eller särskilda jordbrukssektorer, som är särskilt viktiga av ekonomiska, sociala eller miljömässiga skäl, genomgår vissa svårigheter.

4. Genom undantag från punkt 3 får kopplat stöd också beviljas till jordbrukare som

a) den 31 december 2014 innehar stödrätter som beviljats i enlighet med avdelning III kapitel 3 avsnitt 2 och artikel 71m i förordning (EG) nr 1782/2003 och i enlighet med artikel 60 och artikel 65 fjärde stycket i förordning (EG) nr 73/2009, och

b) inte förfogar över några hektar som berättigar till aktivering av stödrätter enligt ordningen för grundstöd i avdelning III kapitel 1 i denna förordning.

▼M9

_____

6. Kopplat stöd är ett system för produktionsbegränsning som ska ta formen av ett årligt stöd grundat på fastställda arealer och avkastningar eller på ett fastställt antal djur och som ska iaktta de finansiella tak som ska fastställas av medlemsstaterna för varje åtgärd och anmälas till kommissionen.

▼B

7. I fråga om juridiska personer eller en grupp fysiska eller juridiska personer får medlemsstaterna tillämpa de begränsningar som avses i punkt 6 på medlemmarna i dessa juridiska personer eller grupper i de fall där nationell lagstiftning föreskriver att de enskilda medlemmarna kan ta på sig rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med dem som tillerkänns enskilda jordbrukare med ställning som driftsledare, i synnerhet vad gäller deras ekonomiska, sociala och skattemässiga situation, under förutsättning att de har bidragit till att stärka de berörda juridiska personernas eller gruppernas jordbruksstruktur.

▼B

8. Allt stöd som beviljas enligt denna artikel ska vara förenligt med andra unionsåtgärder och annan unionspolitik.

9. För att säkerställa ett ändamålsenligt och målinriktat utnyttjande av unionens medel och undvika dubbelfinansiering genom andra liknande stödinstrument ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 som fastställer

a) villkoren för beviljande av kopplat stöd,

b) regler om förenlighet med andra unionsåtgärder och om kumulering av stöd.

▼M9

10. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 som kompletterar denna förordning med avseende på åtgärder för att undvika att stödmottagare som får frivilligt kopplat stöd drabbas av strukturella obalanser på marknaden inom en sektor. Dessa delegerade akter får tillåta att medlemsstaterna beslutar att sådant stöd kan fortsätta att betalas fram till och med 2020 på grundval av de produktionsenheter för vilka frivilligt kopplat stöd beviljats under en tidigare referensperiod.

▼B

Artikel 53

Finansiella bestämmelser

1. Före den 1 augusti året som föregår året då det kopplade stödet kommer att införas, får medlemsstaterna besluta att använda upp till 8 % av sitt nationella tak enligt bilaga II till att finansiera detta stöd.

2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna besluta att använda upp till 13 % av det årliga tak som fastställs i bilaga II, förutsatt att

a) till och med den 31 december 2014

i) de tillämpar den ordning för enhetligt arealstöd som fastställs i avdelning V i förordning (EG) nr 73/2009,

ii) de finansierar åtgärder enligt artikel 111 i den förordningen, eller

iii) de omfattas av det undantag som föreskrivs i artikel 69.5 eller, för Maltas del, i artikel 69.1 i den förordningen, och/eller

b) de under minst ett år under perioden 2010–2014 totalt avsätter mer än 5 % av det belopp som de hade till förfogande för att bevilja sådant direktstöd som föreskrivs i avdelningarna III, IV med undantag av kapitel 1 avsnitt 6 och V i förordning (EG) nr 73/2009, i syfte att finansiera

i) de åtgärder som fastställs i avdelning III kapitel 2 avsnitt 2 i förordning (EG) nr 73/2009,

▼B

ii) det stöd som föreskrivs i artikel 68.1 a i–iv, 68.1 b och 68.1 e i den förordningen, eller

iii) åtgärder enligt kapitel 1, med undantag av avdelning IV avsnitt 6 i den förordningen.

3. De procentandelar av det årliga nationella taket som avses i punkterna 1 och 2 får höjas med högst två procentenheter för de medlemsstater som beslutar att använda minst 2 % av sitt årliga nationella tak som fastställs i bilaga II för att stödja produktion av proteingrödor inom ramen för detta kapitel.

4. Genom undantag från punkterna 1 och 2 får medlemsstater som under minst ett år under perioden 2010–2014 totalt avsatte mer än 10 % av det belopp som de hade till förfogande för att bevilja sådana direktstöd som föreskrivs i avdelningarna III, IV med undantag av kapitel 1 avsnitt 6 och V i förordning (EG) nr 73/2009, i syfte att finansiera

a) de åtgärder som fastställs i avdelning III kapitel 2 avsnitt 2 i förordning (EG) nr 73/2009,

b) det stöd som föreskrivs i artikel 68.1 a i–iv, 68.1 b och 68.1 e i den förordningen, eller

c) åtgärderna enligt kapitel 1, med undantag av avdelning IV avsnitt 6 i den förordningen,

besluta att använda mer än 13 % av det årliga nationella tak som fastställs i bilaga II till denna förordning efter kommissionens godkännande i enlighet med artikel 55 i denna förordning.

5. Genom undantag från de procentandelar som anges i punkterna 1–4 får medlemsstaterna välja att använda högst 3 miljoner EUR per år för att finansiera kopplat stöd.

▼M9

6. Medlemsstaterna får senast den 1 augusti ett visst år se över sitt beslut i enlighet med detta kapitel och med verkan från och med påföljande år besluta att

a) lämna oförändrad, öka eller minska den procentandel som fastställs i enlighet med punkterna 1, 2 och 3, i tillämpliga fall inom de gränser som anges däri eller att lämna oförändrad eller minska den procentandel som fastställs i enlighet med punkt 4,

b) ändra villkoren för beviljande av stödet,

c) upphöra att bevilja stödet enligt detta kapitel.

Medlemsstaterna ska anmäla sådana beslut till kommissionen senast den dag som anges i första stycket.

▼B

7. På grundval av det beslut som fattats av varje medlemsstat i enlighet med punkterna 1–6 i denna artikel, ska kommissionen anta genomförandeakter varje år för att fastställa de motsvarande taken för det kopplade stödet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

Artikel 54

Anmälan

1. Medlemsstaterna ska anmäla de beslut som avses i artikel 53 till kommissionen senast de datum som anges i den artikeln. Med undantag för det beslut som avses i artikel 53.6 c ska anmälan innehålla information om de regioner som stödet är riktat till, de typer av jordbruk eller sektorer som valts ut och den stödnivå som ska beviljas.

2. De beslut som avses i artikel 53.2 och 53.4 eller i tillämpliga fall i artikel 53.6 a ska innehålla en detaljerad beskrivning av den särskilda situationen i den region som stödet är riktat till och av de särdrag hos de olika jordbrukstyperna eller de särskilda sektorerna som gör att den procentandel som avses i artikel 53.1 inte räcker till för att hantera de svårigheter som avses i artikel 52.3 vilka motiverar en ökad stödnivå.

Artikel 55

Kommissionens godkännande

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter som antas utan tillämpning av det förfarande som anges i artikel 71.2 eller 71.3 för att godkänna det beslut som avses i artikel 53.4 eller, i tillämpliga fall, artikel 53.6 a förutsatt att något av följande behov i den berörda sektorn eller regionen har påvisats:

a) Behovet av att upprätthålla en viss produktionsnivå på grund av brist på alternativ och att minska risken för produktionsbortfall och de sociala problem och/eller miljöproblem som följer av detta.

b) Behovet av att förse den lokala bearbetningsindustrin med stabila leveranser och därigenom undvika de negativa sociala och ekonomiska konsekvenserna av en åtföljande omstrukturering.

c) Behovet av att kompensera de nackdelar som drabbar jordbrukare i en särskild sektor vilka är resultatet av kontinuerliga störningar på den berörda marknaden.

d) Behovet av att ingripa när det bedöms att de övriga stöd som är tillgängliga enligt denna förordning, förordning (EU) nr 1305/2013 eller någon annan godkänd statlig stödordning inte räcker till för att uppfylla de behov som anges i a, b och c i denna punkt.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer regler om förfarandet för bedömning och godkännande av beslut enligt punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

▼B

KAPITEL 2

Grödspecifikt stöd för bomull

Artikel 56

Tillämpningsområde

Stöd ska beviljas jordbrukare som producerar bomull enligt KN-nummer 5201 00 på de villkor som anges i detta kapitel (nedan kallat *grödspecifikt stöd för bomull*).

Artikel 57

Stödberättigande

1. Det grödspecifika stödet för bomull ska beviljas per stödberättigande hektar bomull. Arealen ska vara stödberättigande endast om den ligger på jordbruksmark som medlemsstaten har godkänt för bomullsproduktion, arealen måste ha besåtts med sorter som är godkända av medlemsstaten och bomullen måste ha skördats under normala odlingsbetingelser.

Det grödspecifika stödet för bomull ska beviljas för bomull av sund och god marknadsmässig kvalitet.

2. Medlemsstaterna ska ge tillstånd för den mark och de sorter som avses i punkt 1 i enlighet med de regler och villkor som avses i punkt 3.

3. För att säkerställa en effektiv förvaltning av det grödspecifika stödet för bomull ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 om de regler och villkor som ska gälla för tillståndsgivning för mark och sorter i samband med det grödspecifika stödet för bomull.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler för tillståndsförfarandet för mark och sorter i samband med det grödspecifika stödet för bomull och för meddelande till producenterna i samband med tillståndet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

Artikel 58

Basarealer, fast avkastning och referensbelopp

1. De nationella basarealerna ska vara följande:

— Bulgarien: 3 342 ha.

— Grekland: 250 000 ha.

— Spanien: 48 000 ha.

— Portugal: 360 ha.

▼B

2. Fast avkastning under referensperioden ska uppgå till följande kvantiteter:

— Bulgarien: 1,2 ton/ha.

— Grekland: 3,2 ton/ha.

— Spanien: 3,5 ton/ha.

— Portugal: 2,2 ton/ha.

3. Det grödspecifika stödbeloppet per stödberättigande hektar ska beräknas genom att den avkastning som anges i punkt 2 multipliceras med följande referensbelopp:

— Bulgarien: 584,88 EUR 2015 och 649,45 EUR från och med år 2016.

— Grekland: 234,18 EUR.

— Spanien: 362,15 EUR.

— Portugal: 228,00 EUR.

4. Om den stödberättigande bomullsarealen i en viss medlemsstat och under ett visst år överskrider den basareal som fastställs i punkt 1 ska det belopp som anges i punkt 3 för denna medlemsstat minskas i proportion till överskridandet av basarealen.

5. För att göra det möjligt att tillämpa det grödspecifika stödet för bomull möjlig ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 om de regler och villkor som ska gälla för beviljande av detta stöd, om regler för stödberättigande och om jordbruksmetoder.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler för beräkningen av den minskning som föreskrivs i punkt 4. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

Artikel 59

Godkända branschorganisationer

1. Vid tillämpning av detta kapitel avses med godkänd branschorganisation en juridisk person som består av jordbrukare som producerar bomull samt åtminstone ett rensningsföretag, vars verksamhet bland annat består av

a) åtgärder för bättre samordning av saluföringen av bomull, i synnerhet med hjälp av studier och marknadsundersökningar,

b) utarbetande av standardavtal som är förenliga med unionsreglerna,

c) åtgärder för styrning av produktionen mot produkter som är bättre anpassade till marknadsbehoven och konsumenternas krav, i synnerhet i fråga om kvalitet och konsumentskydd,

d) uppdatering av metoder och teknik för att förbättra produktkvaliteten,

e) utarbetande av marknadsföringsstrategier för bomull med hjälp av system för kvalitetscertifiering.

▼B

2. De medlemsstater i vilka det finns rensningsföretag ska godkänna de branschorganisationer som uppfyller kriterierna enligt punkt 3.

3. För att säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av det grödspecifika stödet för bomull ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 för att fastställa

a) kriterier för godkännande av branschorganisationer,

b) producenters skyldigheter,

c) regler för en situation där de godkända branschorganisationerna inte uppfyller de kriterier som avses i led a.

Artikel 60

Beviljande av stöd

1. Jordbrukarna ska beviljas det grödspecifika stödet för bomull per stödberättigande hektar enligt artikel 58.

2. För jordbrukare som är medlemmar i en godkänd branschorganisation ska det grödspecifika stödet för bomull per stödberättigande hektar inom den basareal som anges i artikel 58.1, ökas med ett belopp på 2 EUR.

AVDELNING V

ORDNING FÖR SMÅBRUKARE

Artikel 61

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstaterna får upprätta en ordning för småbrukare i enlighet med villkoren i denna avdelning (nedan kallad *ordningen för småbrukare*).

Jordbrukare som under 2015 innehar, äger eller hyr stödrätter eller, i de medlemsstater som tillämpar artikel 36, begär stöd enligt systemet för enhetlig arealersättning och som uppfyller minimikraven enligt artikel 10.1 får välja att delta i ordningen för småbrukare.

▼C1

2. Stöd som betalas ut enligt ordningen för småbrukare ska ersätta de direktstöd som beviljas enligt avdelningarna III och IV.

▼B

Första stycket ska inte gälla om en medlemsstat väljer den stödmetod som föreskrivs i artikel 63.2 första stycket a. I sådana fall ska stödet omfattas av villkoren i avdelning III respektive IV, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 i den här artikeln.

3. Jordbrukare som deltar i ordningen för småbrukare ska undantas från de jordbruksmetoder som föreskrivs i avdelning III kapitel 3.

▼B

4. Inga förmåner som föreskrivs i denna avdelning ska beviljas jordbrukare för vilka det är fastställt att de, på ett konstlat sätt, efter den 18 oktober 2011 har skapat förutsättningar för att utnyttja ordningen för småbrukare.

Artikel 62

Deltagande

1. Jordbrukare som önskar delta i ordningen för småbrukare ska lämna in en ansökan vid en tidpunkt som ska fastställas av medlemsstaterna, som inte får vara senare än den 15 oktober 2015. Den tidpunkt som medlemsstaterna fastställer får emellertid inte infalla före sista dagen för inlämnandet av en ansökan inom ramen för ordningen för grundstöd eller systemet för enhetlig arealersättning.

Jordbrukare som inte har ansökt om att delta i ordningen för småbrukare senast den dag som har fastställts av medlemsstaterna, som beslutar att lämna ordningen efter den dagen eller som valts ut för stöd enligt artikel 19.1 c i förordning (EU) nr 1305/2013 ska inte längre ha rätt att delta den ordningen.

2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva att jordbrukare vilkas belopp av direktstöd enligt avdelningarna III och IV understiger det maximibelopp som medlemsstaten har fastställt i enlighet med artikel 63 automatiskt ska inkluderas i ordningen för småbrukare, såvida de inte uttryckligen lämnar den senast den tidpunkt som medlemsstaten har fastställt i enlighet med punkt 1 eller under ett senare år. Medlemsstater som utnyttjar denna möjlighet ska i god tid informera berörda jordbrukare om deras rätt att lämna ordningen.

3. Varje medlemsstat ska se till att en uppskattning av det stödbelopp som avses i artikel 63 meddelas jordbrukarna i god tid före den sista dag som den medlemsstaten har fastställt för att lämna in ansökningar om att delta i eller lämna ordningen.

Artikel 63

Stödbelopp

1. Medlemsstaterna ska fastställa beloppet för det årliga stödet för varje jordbrukare som deltar i ordningen för småbrukare på någon av nedanstående nivåer:

a) Ett belopp som inte överstiger 25 % av det nationella genomsnittsstödet per stödmottagare, vilket ska fastställas av medlemsstaterna på grundval av det nationella tak som anges i bilaga II för kalenderåret 2019 och antalet jordbrukare som har deklarerat stödberättigande hektar i enlighet med artikel 33.1 eller 36.2 under 2015.

b) Ett belopp som motsvarar det nationella genomsnittsstödet per hektar multiplicerat med ett tal som motsvarar ett antal hektar som inte överstiger fem, som ska anges av medlemsstaterna. Det nationella genomsnittsstödet per hektar ska fastställas av medlemsstaterna på grundval av det nationella tak som anges i bilaga II för kalenderåret 2019 och det antal stödberättigande hektar som deklareras i enlighet med artikel 33.1 eller 36.2 under 2015.

▼B

De belopp som avses i första stycket led a eller b ska inte vara lägre än 500 EUR och inte högre än 1 250 EUR.

Om tillämpningen av första stycket leden a och b leder till ett belopp som är lägre än 500 EUR eller högre än 1 250 EUR, ska beloppet avrundas uppåt respektive nedåt till det minimi- eller maximibeloppet.

2. Genom undantag från punkt 1 får en medlemsstat besluta att bevilja deltagande jordbrukare

►C1 a) ett belopp som motsvarar det sammanlagda värdet av de direktstöd som tilldelats ◄ jordbrukaren varje år enligt avdelningarna III och IV eller

►C1 b) ett belopp som motsvarar det sammanlagda värdet av de direktstöd som tilldelats ◄ jordbrukaren under 2015 enligt avdelningarna III och IV och som medlemsstaten under efterföljande år får ändra för att på ett proportionerligt sätt ta hänsyn till ändringarna av det nationella tak som anges i bilaga II.

Det belopp som avses i första stycket led a eller b ska inte överstiga ett belopp som som den medlemsstaten fastställer som ska vara mellan 500 EUR och 1 250 EUR.

Om tillämpningen av första stycket led a eller b leder till ett belopp som är lägre än 500 EUR, får medlemsstaterna besluta att avrunda detta belopp till 500 EUR.

3. I Cypern, Kroatien, Malta och Slovenien får, genom undantag från punkterna 1 och 2, det belopp som avses i de punkterna fastställas till ett värde som är lägre än 500 EUR men inte lägre än 200 EUR eller i Maltas fall inte lägre än 50 EUR.

Artikel 64

Särskilda villkor

1. Medan jordbrukarna deltar i ordningen för småbrukare ska de

a) minst behålla ett antal stödberättigande hektar motsvarande det antal ägda eller hyrda stödrätter de innehar eller det antal stödberättigande hektar som år 2015 har deklarerats i enlighet med artikel 36.2,

b) uppfylla det minimikrav som föreskrivs i artikel 10.1 b.

2. Stödrättigheter som aktiveras under 2015 i enlighet med artiklarna 32 och 33 av en jordbrukare som deltar i ordningen för småbrukare ska betraktas som aktiverade stödrätter under hela den tid som jordbrukaren deltar i ordningen.

De ägda eller hyrda stödrätter som jordbrukaren innehar under deltagandet i ordningen ska inte betraktas som outnyttjade stödrätter som ska återgå till den nationella reserven eller de regionala reserverna i enlighet med artikel 31.1 b.

▼B

I medlemsstater som tillämpar artikel 36 ska de stödberättigande hektar som år 2015 deklarerats i enlighet med artikel 36.2 av en jordbrukare som deltar i ordningen för småbrukare betraktas som deklarerade för återstoden av jordbrukarens deltagande i ordningen.

3. Genom undantag från artikel 34 ska stödrätter som innehas av jordbrukare som deltar i ordningen för småbrukare inte kunna överlåtas, utom vid arv eller förtida arv.

Jordbrukare som genom arv eller förtida arv erhåller stödrätter från en jordbrukare som deltar i ordningen för småbrukare ska vara behöriga att delta i den ordningen under förutsättning att de uppfyller kraven för att få omfattas av ordningen för grundstöd och att de ärver samtliga stödrätter som innehas av den jordbrukare från vilken de mottar stödrätterna.

4. Om en medlemsstat väljer den stödmetod som föreskrivs i artikel 63.2 första stycket a utan att tillämpa artikel 63.2 tredje stycket, ska punkterna 1 och 2 och punkt 3 första stycket i denna artikel inte gälla.

5. För att garantera rättssäkerheten ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 om villkoren för deltagande i ordningen i det fall den deltagande jordbrukarens situation har förändrats.

Artikel 65

Finansiella bestämmelser

1. För att finansiera det stöd som avses i denna avdelning ska medlemsstaterna från de totala belopp som är tillgängliga för respektive stöd dra av de belopp som småbrukarna skulle vara berättigade till

a) inom ramen för ordningen för grundstöd eller systemet för enhetlig arealersättning enligt avdelning III kapitel 1,

b) i form av omfördelningsstöd enligt avdelning III kapitel 2,

c) i form av stöd för jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön enligt avdelning III kapitel 3

d) i form av stöd till områden med naturliga begränsningar enligt avdelning III kapitel 4,

e) i form av stöd till unga jordbrukare enligt avdelning III kapitel 5, och

f) i form av kopplat stöd enligt avdelning IV.

När medlemsstater har valt att beräkna stödbeloppet enligt artikel 63.2 första stycket a ska varje belopp, om en enskild jordbrukares sammanlagda belopp överstiger det högsta belopp som medlemsstaten har fastställt, minskas i motsvarande utsträckning.

▼B

2. Skillnaden mellan summan av samtliga stöd som ska betalas ut enligt ordningen för småbrukare och det totala belopp som finansieras i enlighet med punkt 1 ska finansieras på ett eller flera av följande sätt:

a) Genom tillämpning av artikel 30.7 för det aktuella året.

b) Genom utnyttjande av medel som lämnats outnyttjade för det aktuella året för att finansiera det stöd till unga jordbrukare som anges i avdelning III kapitel 5.

c) Genom tillämpning av en linjär minskning av samtliga stöd som ska beviljas i enlighet med artikel 32 eller 36.

3. Förutom då en medlemsstat har valt att fastställa beloppet för det årliga stödet i enlighet med artikel 63.2 första stycket a ska de faktorer som ligger till grund för fastställandet av de belopp som avses i punkt 1 i den här artikeln vara desamma under hela den tid som jordbrukaren deltar i ordningen för småbrukare.

4. Om det totala stödbeloppet som ska betalas ut inom ramen för ordningen för småbrukare överskrider 10 % av det årliga nationella tak som fastställs i bilaga II ska medlemsstaterna tillämpa en linjär minskning på de belopp som ska betalas ut i enlighet med denna avdelning för att iaktta denna procentsats, såvida de inte har fastställt stödbeloppet enligt artikel 63.2 första stycket a utan att tillämpa artikel 63.2 tredje stycket.

Samma undantag gäller för medlemsstater som har fastställt stödbeloppet i överensstämmelse med artikel 63.2 första stycket b utan att tillämpa i artikel 63.2 tredje stycket, vars nationella tak i bilaga II för år 2019 är högre än för år 2015 och som tillämpar den beräkningsmetod som fastställs i artikel 25.1 eller 36.2.

AVDELNING VI

NATIONELLA OMSTRUKTURERINGSPROGRAM FÖR BOMULLSSEKTORN

Artikel 66

Utnyttjande av den årliga budgeten för omstruktureringsprogrammen

1. För de medlemsstater som har tillämpat artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 637/2008 ska den relevanta årliga budget som finns tillgänglig i enlighet med artikel 5.1 i den förordningen överföras med verkan från och med den 1 januari 2014 och ska utgöra extra unionsmedel för åtgärder inom de program för landsbygdsutveckling som finansieras i enlighet med förordning (EU) nr 1305/2013.

2. För de medlemsstater som har tillämpat artikel 4.1 andra stycket i förordning (EG) nr 637/2008 ska den relevanta årliga budget som finns tillgänglig i enlighet med artikel 5.1 i den förordningen med verkan från och med den 1 januari 2017 inräknas i deras nationella tak enligt bilaga II till denna förordning.

▼B

AVDELNING VII

SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL 1

Anmälningar och nödåtgärder

Artikel 67

Anmälningskrav

1. För att säkerställa en korrekt tillämpning av reglerna i denna förordning ska kommissionen ges befogenhet att genom delegerade akter i enlighet med artikel 70 anta nödvändiga åtgärder med avseende på de anmälningar som ska göras av medlemsstaterna till kommissionen vid tillämpning av denna förordning eller för att kontrollera, reglera, övervaka, utvärdera och granska direktstöd eller i syfte att uppfylla kraven i internationella överenskommelser som har ingåtts genom ett rådsbeslut, inbegripet anmälningskrav enligt dessa överenskommelser. Kommissionen ska därvid beakta databehov och samverkan mellan potentiella datakällor.

Den information som erhålls får när så är lämpligt överföras eller göras tillgänglig för internationella organisationer och behöriga myndigheter i tredjeländer och får offentliggöras, med förbehåll för skydd för personuppgifter och för företagens berättigade intresse av att skydda sina affärshemligheter.

2. För att sådana anmälningar som avses i punkt 1 ska ske snabbt, effektivt, korrekt och kostnadseffektivt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 för att fastställa ytterligare regler om

a) vilken typ av information som ska lämnas,

b) de kategorier av data som ska behandlas och maximala bevarandeperioder,

c) rätten till tillgång till den information eller de informationssystem som görs tillgängliga,

d) på vilka villkor informationen får offentliggöras.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa

a) anmälningsmetoder,

b) regler för lämnande av sådan information som krävs för tillämpningen av denna artikel,

c) bestämmelser om hanteringen av den information som ska anmälas samt regler om innehåll, form, tidsramar, frekvens och tidsfrister för anmälningarna,

d) bestämmelser om hur information och handlingar ska överföras till eller göras tillgängliga för medlemsstater, internationella organisationer, behöriga myndigheter i tredjeländer eller allmänheten, med förbehåll för skydd av personuppgifter och för företagens berättigade intresse av att skydda sina affärshemligheter.

▼B

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

Artikel 68

Behandling och skydd av personuppgifter

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska samla in personuppgifter för de ändamål som anges i artikel 67.1. De får inte behandla dessa uppgifter på ett sätt som inte är förenligt med dessa ändamål.

2. Vid behandling av personuppgifter i övervaknings- och utvärderingssyfte enligt artikel 67.1 ska uppgifterna avidentifieras och uteslutande behandlas i sammanställd form.

3. Personuppgifter ska behandlas i enlighet med direktiv 95/46/EG och förordning (EG) nr 45/2001. Sådana uppgifter ska i synnerhet inte lagras i en form som möjliggör identifiering av registrerade under längre tid än vad som är nödvändigt för de syften för vilka de insamlades eller för vilka de genomgår ytterligare behandling, med beaktande av de minsta bevarandeperioder som fastställs i tillämplig nationell lagstiftning och unionslagstiftning.

4. Medlemsstaterna ska underrätta de registrerade om att deras personuppgifter kan behandlas av nationella organ och unionsorgan i enlighet med punkt 1 och att de i detta hänseende åtnjuter de rättigheter som anges i direktiv 95/46/EG respektive förordning (EG) nr 45/2001.

5. Denna artikel ska omfattas av artiklarna 111–114 i förordning (EU) nr 1306/2013.

Artikel 69

Åtgärder för att lösa särskilda problem

1. För att lösa specifika problem ska kommissionen i en nödsituation anta de genomförandeakter som är både nödvändiga och berättigade. Sådana genomförandeakter får avvika från bestämmelserna i denna förordning i den utsträckning och under den period som det är absolut nödvändigt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

2. Om det är nödvändigt på grund av vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet och för att lösa sådana särskilda problem samtidigt som kontinuiteten i direktstödsystemet säkerställs även under exceptionella omständigheter, ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 71.3.

3. Åtgärder som antas inom ramen för punkt 1 eller 2 ska fortsätta att gälla under en tidsperiod på högst tolv månader. Om de särskilda problem som avses i de punkterna efter utgången av denna tidsperiod inte är lösta får kommissionen lägga fram ett lämpligt lagstiftningsförslag som syftar till en varaktig lösning.

▼B

4. Kommissionen ska inom två arbetsdagar räknat från antagandet informera Europaparlamentet och rådet om alla eventuella åtgärder som antas inom ramen för punkt 1 eller 2.

KAPITEL 2

Delegering av befogenhet och genomförandebestämmelser

Artikel 70

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

▼M9

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2, 4.3, 6.3, 7.3, 8.3, 9.5, 20.6, 35, 36.6, 39.3, 43.12, 44.5, 45.5, 45.6, 46.9, 50.11, 52.9, 52.10, 57.3, 58.5, 59.3, 64.5, 67.1, 67.2 och 73 ska ges till kommissionen för en period på sju år från och med den 1 januari 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på sju år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 2, 4.3, 6.3, 7.3, 8.3, 9.5, 20.6, 35, 36.6, 39.3, 43.12, 44.5, 45.5, 45.6, 46.9, 50.11, 52.9, 52.10, 57.3, 58.5, 59.3, 64.5, 67.1, 67.2 och 73 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

▼B

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

▼M9

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 2, 4.3, 6.3, 7.3, 8.3, 9.5, 20.6, 35, 36.6, 39.3, 43.12, 44.5, 45.5, 45.6, 46.9, 50.11, 52.9, 52.10, 57.3, 58.5, 59.3, 64.5, 67.1, 67.2 och 73 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet

▼M9

och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

▼B

Artikel 71

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté med benämningen kommittén för direktstöd. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande när det gäller de akter som avses i artiklarna 24.11, 31.2 och 67.3 ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

KAPITEL 3

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 72

Upphävande

1. Förordning (EG) nr 637/2008 ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2014.

Den ska emellertid fortfarande tillämpas till och med den 31 december 2017 med avseende på de medlemsstater som har utnyttjat möjligheten enligt artikel 4.1 andra stycket i den förordningen.

2. Förordning (EG) nr 73/2009 ska upphöra att gälla.

▼M1

Den ska emellertid fortsätta att tillämpas på stödansökningar som avser ansökningsår som inleds före den 1 januari 2015.

▼B

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 ska hänvisningar till den upphävda förordningenanses som hänvisningar till den här förordningen eller förordning (EU) nr 1306/2013 och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XI till den här förordningen.

3. Hänvisningar i denna förordning till förordningarna (EG) nr 73/2009 och (EG) nr 1782/2003 ska anses som hänvisningar till de förordningarna såsom de var i kraft innan de upphävdes.

▼B

Artikel 73

Övergångsbestämmelser

För att säkerställa en smidig övergång från de system som anges i förordning (EG) nr 73/2009 till dem som fastställs i denna förordning ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 om de åtgärder som är nödvändiga för att skydda jordbrukarnas förvärvade rättigheter och berättigade förväntningar.

Artikel 74

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2015.

Artiklarna 8, 9.6, 11.6, 14, 16, 21.2, 21.3, 22.2, 23.1 första stycket, 23.6, 24.10, 29, 36.1 första stycket, 41.1, 42.1, 43.2, 43.13, 45.2 fjärde stycket, 46.2, 46.8, 49.1, 51.1, 53, 54, 66.1, 67, 70 och 72.1 ska dock tillämpas från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

Förteckning över stödordningar

Sektor	Rättslig grund	Anmärkning
Ordningen för grundstöd	Avdelning III kapitel 1 avsnitten 1, 2,3 och 5 i denna förordning	Frikopplat stöd
Systemet för enhetlig arealersättning	Artikel 36 i denna förordning	Frikopplat stöd
Omfördelningsstöd	Avdelning III kapitel 2 i denna förordning	Frikopplat stöd
Stöd till jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön	Avdelning III kapitel 3 i denna förordning	Frikopplat stöd
Stöd till områden med naturliga begränsningar	Avdelning III kapitel 4 i denna förordning	Frikopplat stöd
Stöd till unga jordbrukare	Avdelning III kapitel 5 i denna förordning	Frikopplat stöd
Frivilligt kopplat stöd	Avdelning IV kapitel 1 i denna förordning	
Grödspecifikt stöd för bomull	Avdelning IV kapitel 2 i denna förordning	Arealstöd
Ordningen för småbrukare	Avdelning V i denna förordning	Frikopplat stöd
Posei	Kapitel IV i förordning (EU) nr 228/2013	Direktstöd för åtgärder som fastställs i programmen
Egeiska öarna	Kapitel IV i förordning (EU) nr 229/2013	Direktstöd för åtgärder som fastställs i programmen

▼M6

BILAGA II

Nationella tak enligt artikel 6

(tusental EUR)

Kalenderår	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgien	523 658	509 773	502 095	488 964	481 857	505 266
Bulgarien	721 251	792 449	793 226	794 759	796 292	796 292
Tjeckien	844 854	844 041	843 200	861 708	861 698	872 809
Danmark	870 751	852 682	834 791	826 774	818 757	880 384
Tyskland	4 912 772	4 880 476	4 848 079	4 820 322	4 792 567	5 018 395
Estland	114 378	114 562	123 704	133 935	143 966	169 366
Irland	1 215 003	1 213 470	1 211 899	1 211 482	1 211 066	1 211 066
Grekland	1 921 966	1 899 160	1 876 329	1 855 473	1 834 618	1 931 177
Spanien	4 842 658	4 851 682	4 866 665	4 880 049	4 893 433	4 893 433
Frankrike	7 302 140	7 270 670	7 239 017	7 214 279	7 189 541	7 437 200
Kroatien (*)	183 735	202 865	241 125	279 385	317 645	306 080
Italien	3 902 039	3 850 805	3 799 540	3 751 937	3 704 337	3 704 337
Cypern	50 784	50 225	49 666	49 155	48 643	48 643
Lettland	181 044	205 764	230 431	255 292	280 154	302 754
Litauen	417 890	442 510	467 070	492 049	517 028	517 028
Luxemburg	33 604	33 546	33 487	33 460	33 432	33 432
Ungern	1 345 746	1 344 461	1 343 134	1 343 010	1 342 867	1 269 158
Malta	5 241	5 241	5 242	5 243	5 244	4 690
Nederländerna	749 315	736 840	724 362	712 616	700 870	732 370
Österrike	693 065	692 421	691 754	691 746	691 738	691 738
Polen	3 378 604	3 395 300	3 411 854	3 431 236	3 450 512	3 061 518
Portugal	565 816	573 954	582 057	590 706	599 355	599 355
Rumänien	1 599 993	1 772 469	1 801 335	1 872 821	1 903 195	1 903 195
Slovenien	137 987	136 997	136 003	135 141	134 278	134 278
Slovakien	438 299	441 478	444 636	448 155	451 659	394 385
Finland	523 333	523 422	523 493	524 062	524 631	524 631
Sverige	696 890	697 295	697 678	698 723	699 768	699 768
Förenade kungariket	3 173 324	3 179 880	3 186 319	3 195 781	3 205 243	3 591 683

(*) För Kroatien ska det nationella taket för kalenderåret 2021 ligga på 344 340 000 euro och för kalenderåret 2022 på 382 600 000 euro.

▼M6

BILAGA III

Nettotak enligt artikel 7

(miljoner euro)

Kalenderår	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgien	523,7	509,8	502,1	489,0	481,9	505,3
Bulgarien	720,9	788,8	789,6	791,0	792,5	798,9
Tjeckien	840,1	839,3	838,5	856,7	856,7	872,8
Danmark	870,2	852,2	834,3	826,3	818,3	880,4
Tyskland	4 912,8	4 880,5	4 848,1	4 820,3	4 792,6	5 018,4
Estland	114,4	114,5	123,7	133,9	143,9	169,4
Irland	1 214,8	1 213,3	1 211,8	1 211,4	1 211,0	1 211,1
Grekland	2 109,8	2 087,0	2 064,1	2 043,3	2 022,4	2 119,0
Spanien	4 902,3	4 911,3	4 926,3	4 939,7	4 953,1	4 954,4
Frankrike	7 302,1	7 270,7	7 239,0	7 214,3	7 189,5	7 437,2
Kroatien (*)	183,7	202,9	241,1	279,4	317,6	306,1
Italien	3 897,1	3 847,3	3 797,2	3 750,0	3 702,4	3 704,3
Cypern	50,8	50,2	49,7	49,1	48,6	48,6
Lettland	181,0	205,7	230,3	255,0	279,8	302,8
Litauen	417,9	442,5	467,1	492,0	517,0	517,0
Luxemburg	33,6	33,5	33,5	33,5	33,4	33,4
Ungern	1 276,7	1 275,5	1 274,1	1 274,0	1 273,9	1 269,2
Malta	5,2	5,2	5,2	5,2	5,2	4,7
Nederländerna	749,2	736,8	724,3	712,5	700,8	732,4
Österrike	693,1	692,4	691,8	691,7	691,7	691,7
Polen	3 359,2	3 375,7	3 392,0	3 411,2	3 430,2	3 061,5
Portugal	565,9	574,0	582,1	590,8	599,4	599,5
Rumänien	1 600,0	1 772,5	1 801,3	1 872,8	1 903,2	1 903,2
Slovenien	138,0	137,0	136,0	135,1	134,3	134,3
Slovakien	435,5	438,6	441,8	445,2	448,7	394,4
Finland	523,3	523,4	523,5	524,1	524,6	524,6
Sverige	696,8	697,2	697,6	698,7	699,7	699,8

▼M7

Förenade kungariket	3 170,7	3 177,3	3 183,6	3 192,2	3 201,4	3 591,7

▼M6

(*) För Kroatien ska nettotaket för kalenderåret 2021 ligga på 344 340 000 euro och för kalenderåret 2022 på 382 600 000 euro.

▼B

BILAGA IV

Gränser för anpassning av de trösklar som avses i artikel 10.2

Medlemsstat	Gränsvärde för EUR-tröskeln (artikel 10.1 a)	Gränsvärde för hektartröskeln (artikel 10.1 b)
Belgien	400	2
Bulgarien	200	0,5
Tjeckien	200	5
Danmark	300	5
Tyskland	300	4
Estland	100	3
Irland	200	3
Grekland	400	0,4
Spanien	300	2
Frankrike	300	4
Kroatien	100	1
Italien	400	0,5
Cypern	300	0,3
Lettland	100	1
Litauen	100	1
Luxemburg	300	4
Ungern	200	0,3
Malta	500	0,1
Nederländerna	500	2
Österrike	200	2
Polen	200	0,5
Portugal	200	0,3
Rumänien	200	0,3
Slovenien	300	0,3
Slovakien	200	2
Finland	200	3
Sverige	200	4
Förenade kungariket	200	5

▼B

BILAGA V

Finansiella bestämmelser för Bulgarien och Rumänien enligt artiklarna 10, 16 and 18

A. Belopp för tillämpning av artikel 10.1a och för beräkning av de nationella stödtak som avses i artikel 16:

Bulgarien: 790 909 000 EUR

Rumänien: 1 783 426 000 EUR

B. Totalt kompletterande nationellt direktstödsbelopp som komplement till ordningen för grundstöd enligt artikel 18.1 under 2015:

Bulgarien: 69 657 000 EUR

Rumänien: 153 536 000 EUR

C. Totalt kompletterande nationellt direktstöd som komplement till det grödspecifika stödet för bomull enligt artikel 18.2 under 2015:

Bulgarien: 258 952 EUR

▼**M6**

BILAGA VI

Finansiella bestämmelser för Kroatien som avses i artiklarna 10 och 19

A. Belopp för tillämpning av artikel 10.1 a:

382 600 000 euro

B. Totalt kompletterande nationellt direktstöd som avses i artikel 19.3:

(tusental EUR)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
248 690	229 560	191 300	153 040	114 780	76 520	38 260

▼B

BILAGA VII

Maximalt belopp som ska läggas till de belopp som anges i bilaga II i enlighet med artikel 20.2

(tusental EUR)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
3 360	3 840	4 800	5 760	6 720	7 680	8 640	9 600

▼B

BILAGA VIII

Medelstorlek på de jordbruksföretag som avses i artikel 41.4

Medlemsstat	Medelstorlek på jordbruksföretag (hektar)
Belgien	29
Bulgarien	6
Tjeckien	89
Danmark	60
Tyskland	46
Estland	39
Irland	32
Grekland	5
Spanien	24
Frankrike	52
Kroatien	5,9
Italien	8
Cypern	4
Lettland	16
Litauen	12
Luxemburg	57
Ungern	7
Malta	1
Nederländerna	25
Österrike	19
Polen	6
Portugal	13
Rumänien	3
Slovenien	6
Slovakien	28
Finland	34
Sverige	43
Förenade kungariket	54

▼B

BILAGA IX

Förteckning över likvärdiga metoder som avses i artikel 43.3

I. Metoder som motsvarar diversifiering av grödor:

1. Diversifiering av grödor

Krav: Minst tre grödor, högst 75 % för huvudgrödan och något eller flera av följande:

— Minst fyra grödor odlas.

— Lägre högsta tröskelvärden gäller.

— Det finns en lämpligare uppsättning grödor, t.ex. baljväxter, proteingrödor, grödor som inte kräver konstbevattning eller behandling med bekämpningsmedel, beroende på vad som är lämpligt.

— Regionala sorter av gamla. traditionella eller utrotningshotade typer av grödor ingår på minst 5 % av arealens växtföljd.

2. Växelbruk

Krav: Minst tre grödor, högst 75 % för huvudgrödan och något eller båda av följande:

— En för miljön gynnsammare flerårig växtföljd och/eller växling mellan odling och träda tillämpas.

— Minst fyra grödor odlas.

3. Jordtäcke på vintern (*)

4. Fånggrödor (*)

II. Metoder som motsvarar bibehållande av permanent gräsmark:

1. Hävd av ängar eller betesmarker

Krav: Bibehållande av permanent gräsmark och något eller flera av följande:

— Bestämmelser om mejning eller lämplig slåtter (datum, metoder, gränser).

— Bevarande av landskapselement på permanent gräsmark och förhindrande av spridning av sly.

— Angivna grässorter och/eller nysåddsmetoder alltefter typen av gräsmark (ingen förstörelse av högt naturvärde).

— Bärgning av foder eller hö.

— Lämpligt bevarande av branta sluttningar.

— Bestämmelser om gödselmedel.

— Begränsningar avseende bekämpningsmedel.

(*) Metoder beroende på den beräkning som avses i artikel 43.12 c.

▼B

2. System med extensivt bete

Krav: Bibehållande av permanent gräsmark och något eller flera av följande:

— Extensivt bete (tidpunkter, högsta betesintensitet).

— Fårhållning eller extensiv boskapsskötsel i bergsområden.

— Användning av lokala eller traditionella raser för betning av den permanenta gräsmarken.

III. Metoder som motsvarar arealer med ekologiskt fokus:

Krav: Tillämpning av någon av följande metoder på minst den procentandel av åkermarken som fastställts i enlighet med artikel 46.1.

1. Uttag av mark av ekologiska skäl.

2. Inrättande av s.k. buffertzoner för områden med högt naturvärde, Natura 2000-områden eller andra områden för skydd av biologisk mångfald, bl.a. längs med häckar och vattendrag.

3. Bevarande av ouppodlade buffertremsor och åkerrenar (bestämmelser om hur de ska slås, lokala/angivna grässorter och eller eller såddmetoder, nysådd med regionala sorter, ingen användning av bekämpningsmedel, ingen utplacering av stallgödsel eller mineralgödsel), ingen konstbevattning, ingen hårdgörning av marken.

4. Kantzoner, åkerremsor och jordlappar som bibehålls till förmån för vilda växter och djur eller specifik fauna (kantrabatter med örtartade växter, skyddade reden, markremsor med vildblommor, lokal fröblandning, oskördad gröda).

5. Skötsel (beskärning, hamling, datum, metoder, restaurering) av landskapselement (träd, häckar, strandnära vedartad växtlighet, stenmurar [terrasser], diken, dammar).

6. Bevarande av gräsväxt på sumpiga eller fuktiga åkerjordar (utan användning av gödselmedel eller växtskyddsmedel).

7. Åkermarksproduktion utan användning av gödselmedel (mineralgödsel och stallgödsel), växtskyddsmedel eller konstbevattning och där samma gröda inte sås två år i följd på en och samma plats (*)

8. ►C1 Återställning ◄ av åkermark till permanent gräsmark som brukas extensivt.

▼M8

BILAGA X

Omräknings- och viktningsfaktorer som avses i artikel 46.3

Element	Omräkningsfaktor (m/träd till m^2)	Vägningsfaktor	Areal med ekologiskt fokus (om båda faktorer tillämpas)
Mark i träda (per 1 m^2)	Ej tillämpligt.	1	1 m^2
Terrasser (per m)	2	1	2 m^2
Landskapselement:			
Häckar/skogsremsor (per 1 m)	5	2	10 m^2
Solitärträd (per träd)	20	1,5	30 m^2
Skogsdungar (per 1 m^2)	Ej tillämpligt.	1,5	1,5 m^2
Dammar (per 1 m^2)	Ej tillämpligt.	1,5	1,5 m^2
Diken (per 1 m)	5	2	10 m^2
Traditionella stenmurar (per 1 m)	1	1	1 m^2
Andra landskapselement som inte anges ovan, men skyddas enligt GAEC 7, SMR 2 eller SMR 3 (per 1 m^2)	Ej tillämpligt.	1	1 m^2
Buffertområden och åkerrenar	6	1,5	9 m^2
Trädjordbrukshektar (per 1 m^2)	Ej tillämpligt.	1	1 m^2
Områden med stödberättigande hektar längs skogsbryn (per 1 m)			
Utan produktion	6	1,5	9 m^2
Med produktion	6	0,3	1,8 m^2

▼M9

Arealer med skottskog med kort omloppstid (per 1 m^2)	Ej tillämpligt.	0,5	0,5 m^2

▼M8

Beskogade områden som avses i artikel 32.2 b ii (per 1 m^2)	Ej tillämpligt.	1	1 m^2
Arealer med fånggrödor eller växttäcke (per 1 m^2)	Ej tillämpligt.	0,3	0,3 m^2

▼M8

Element	Omräkningsfaktor (m/träd till m^2)	Vägningsfaktor	Areal med ekologiskt fokus (om båda faktorer tillämpas)
▼M9			
Arealer med kvävefixerande grödor (per 1 m^2)	Ej tillämpligt.	1	1 m^2
Arealer med miskantus (*Miscanthus*)	Ej tillämpligt.	0,7	0,7 m^2
Arealer med skålört (*Silphium perfoliatum*)	Ej tillämpligt.	0,7	0,7 m^2
Mark i träda med dragväxter (bestående av pollen- och nektarrika arter)	Ej tillämpligt.	1,5	1,5 m^2

▼M8

Omräknings- och vägningsfaktorer som avses i artikel 46.3 som ska tillämpas på element som ingår i de likvärdiga metoder som förtecknas i bilaga IX avsnitt III

Likvärdig areal med ekologiskt fokus	Liknande standardareal med ekologiskt fokus	Omräkningsfaktor	Vägningsfaktor	Areal med ekologiskt fokus (om båda faktorer är uppfyllda)
(1) Uttag av mark av ekologiska skäl (per 1 m^2)	Mark i träda.	Ej tillämpligt.	1	1 m^2
(2) Inrättande av s.k. buffertzoner (per 1 m)	Buffertområden och åkerrenar	6	1,5	9 m^2
(3) Skötsel av ouppodlade buffertområden och åkerrenar (per 1 m)	Buffertområden och åkerrenar	6	1,5	9 m^2
(4) Kantzoner, åkerremsor och jordlappar:				
Kantzoner, åkerremsor (per 1 m)	Buffertområden och åkerrenar	6	1,5	9 m^2
Jordlappar (per 1 m^2)	Skogsdungar	Ej tillämpligt.	1,5	1,5 m^2
(5) Skötsel av landskapselement:				
Solitärträd (per träd)	Solitärträd	20	1,5	30 m^2
Träd på rad (per 1 m)	Häckar/skogsremsor/träd på rad	5	2	10 m^2
Träd i grupp/Skogsdungar (per 1 m^2)	Skogsdungar	Ej tillämpligt.	1,5	1,5 m^2
Häckar (per 1 m)	Häckar/skogsremsor/träd på rad	5	2	10 m^2
Strandnära vedartad växtlighet (per 1 m)	Häckar/skogsremsor/träd på rad	5	2	10 m^2
Terrasser (per 1 m)	Terrasser	2	1	2 m^2
Stenmurar (per 1 m)	Traditionella stenmurar	1	1	1 m^2
Diken (per 1 m)	Diken	5	2	10 m^2
Dammar (per 1 m^2)	Dammar	Ej tillämpligt.	1,5	1,5 m^2
(6) Bevarande av gräsväxt på sumpiga eller fuktiga åkerjordar (utan användning av gödselmedel eller växtskyddsmedel) (per 1 m^2)	Mark i träda	Ej tillämpligt.	1	1 m^2

▼**M8**

Likvärdig areal med ekologiskt fokus	Liknande standardareal med ekologiskt fokus	Omräkningsfaktor	Vägningsfaktor	Areal med ekologiskt fokus (om båda faktorer är uppfyllda)
(7) Åkermarksproduktion utan användning av gödselmedel och/eller växtskyddsmedel eller konstbevattning och där samma gröda inte sås två år i följd (per 1 m^2)	Arealer med skottskog med kort omloppstid, remsor längs skogsbryn med produktion, arealer med kvävebindande grödor	Ej tillämpligt.	0,3 0,7 för kvävefixerande grödor	0,3 m^2 0,7 m^2
(8) Återställning av åkermark till permanent gräsmark (per 1 m^2)	Mark i träda	Ej tillämpligt.	1	1 m^2

▼B

BILAGA XI

Jämförelsetabell

som avses i artikel 72.2

Förordning (EG) nr 73/2009	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 1	Artikel 1	—
Artikel 2	Artikel 4	—
Artikel 3	Artikel 5	—
Artikel 4.1	—	Artikel 91
Artikel 4.2	—	Artikel 95
Artikel 5	—	Artikel 93
Artikel 6.1	—	Artikel 94
Artikel 6.2	—	—
Artikel 7	—	—
Artikel 8	Artikel 7	—
Artikel 9	—	—
Artikel 10	—	—
Artikel 10a	—	—
Artikel 10b	—	—
Artikel 10c	—	—
Artikel 10d	—	—
Artikel 11	Artikel 8	Artikel 26.1 och 26.2
Artikel 11.3	Artikel 8.2	—
Artikel 11a	Artikel 8.3	—
Artikel 12.1 och 12.2	—	Artikel 12
Artikel 12.3	—	Artikel 14
Artikel 12.4	—	—
Artikel 13	—	Artikel 13.2
Artikel 14	—	Artikel 67
Artikel 15	—	Artikel 68.1 och 68.2
Artikel 16	—	Artikel 69
Artikel 17	—	Artikel 70
Artikel 18	—	Artikel 71
Artikel 19	—	Artikel 72

▼B

Förordning (EG) nr 73/2009	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
▼C1		
Artikel 20	—	Artikel 74.1, 74.2 och 74.3
▼B		
Artikel 21	—	Artikel 74.4
Artikel 22	—	Artikel 96
Artikel 23	—	Artikel 97
Artikel 24	—	Artikel 99
Artikel 25	—	Artikel 100
Artikel 26	—	Artikel 61
Artikel 27.1	—	Artikel 102.3
Artikel 27.2	—	Artikel 47
Artikel 27.3	—	Artikel 68.3
Artikel 28.1	Artikel 10	—
Artikel 28.2	Artikel 9.3	—
Artikel 28.3	Artikel 31.1 a i och ii	—
Artikel 29	—	Artikel 75
Artikel 30	—	Artikel 60
Artikel 31	—	Artikel 2.2
Artikel 32	Artikel 15	—
Artikel 33	—	—
Artikel 34.2	Artikel 32.2 och 32.4	—
Artikel 35	Artikel 33	—
Artikel 36	—	—
Artikel 37	Artikel 12	—
Artikel 38	—	—
Artikel 39.1	Artikel 32.6	—
Artikel 39.2	Artikel 35.3	—
Artikel 40.1	Artikel 6.1	—
Artikel 41.1	Artikel 30.1	—
Artikel 41.2	Artikel 30.3 och 30.6	—
Artikel 41.3	Artikel 30.3 och 30.7 a	—
Artikel 41.4	—	—
Artikel 41.5	Artikel 30.10	—
Artikel 41.6	—	—
Artikel 42	Artikel 31.1 b	—
Artikel 43.1	Artikel 34.1, 34.2 och 34.3	—

▼B

Förordning (EG) nr 73/2009	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 43.2	—	
Artikel 43.3	Artikel 34.4	—
Artikel 44	—	—
Artikel 45	—	—
Artikel 46	—	—
Artikel 47	—	—
Artikel 48	—	—
Artikel 49	—	—
Artikel 50	—	—
Artikel 51	—	—
Artikel 52	—	—
Artikel 53	—	—
Artikel 54	—	—
Artikel 55	—	—
Artikel 56	—	—
Artikel 57	—	—
Artikel 57a	Artikel 20 och bilaga VII	—
Artikel 58	—	—
Artikel 59	—	—
Artikel 60	—	—
Artikel 61	—	—
Artikel 62	—	—
Artikel 63	—	—
Artikel 64	—	—
Artikel 65	—	—
Artikel 66	—	—
Artikel 67	—	—
Artikel 68	—	—
Artikel 69	—	—
Artikel 70	—	—
Artikel 71	—	—
Artikel 72	—	—
Artikel 73	—	—
Artikel 74	—	—

▼B

Förordning (EG) nr 73/2009	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 75	—	—
Artikel 76	—	—
Artikel 77	—	—
Artikel 78	—	—
Artikel 79	—	—
Artikel 80	—	—
Artikel 81	—	—
Artikel 82	—	—
Artikel 83	—	—
Artikel 84	—	—
Artikel 85	—	—
Artikel 86	—	—
Artikel 87	—	—
Artikel 88	Artikel 56	—
Artikel 89	Artikel 57	—
Artikel 90	Artikel 58	—
Artikel 91	Artikel 59	—
Artikel 92	Artikel 60	—
Artikel 93	—	—
Artikel 94	—	—
Artikel 95	—	—
Artikel 96	—	—
Artikel 97	—	—
Artikel 98	—	—
Artikel 99	—	—
Artikel 100	—	—
Artikel 101	—	—
Artikel 102	—	—
Artikel 103	—	—
Artikel 104	—	—
Artikel 105	—	—
Artikel 106	—	—
Artikel 107	—	—
Artikel 108	—	—

▼B

Förordning (EG) nr 73/2009	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 109	—	—
Artikel 110	—	—
Artikel 111	—	—
Artikel 112	—	—
Artikel 113	—	—
Artikel 114	—	—
Artikel 115	—	—
Artikel 116	—	—
Artikel 117	—	—
Artikel 118	—	—
Artikel 119	—	—
Artikel 120	—	—
Artikel 121	Artiklarna 16 och 17	—
Artikel 121a	—	Artikel 98, andra stycket
Artikel 122	—	—
Artikel 123	—	—
Artikel 124.1 till 124.5, 124.7 och 124.8	—	—
Artikel 124.6	—	Artikel 98, första stycket
Artikel 125	—	—
Artikel 126	—	—
Artikel 127	—	—
Artikel 128	—	—
Artikel 129	—	—
Artikel 130	—	—
Artikel 131	—	—
Artikel 132	Artiklarna 18 och 19	—
Artikel 133	—	—
Artikel 133a	Artikel 37	—
Artikel 134 (utgått)	—	—
Artikel 135 (utgått)	—	—
Artikel 136	—	—
Artikel 137	—	—
Artikel 138	Artikel 3	—
Artikel 139	Artikel 13	—
Artikel 140	Artikel 67	—

▼B

Förordning (EG) nr 73/2009	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 141	Artikel 71	—
Artikel 142 a till q och s	Artikel 70	—
Artikel 142 r	Artikel 69	—
Artikel 143	—	—
Artikel 144	—	—
Artikel 145	—	—
Artikel 146	Artikel 72	—
Artikel 146a	—	—
Artikel 147	Artikel 73	—
Artikel 148	—	—
Artikel 149	Artikel 74	—
Bilaga I	Bilaga I	—
Bilaga II	—	Bilaga II
Bilaga III	—	Bilaga II
Bilaga IV	Bilaga III	—
Bilaga V	—	—
Bilaga VI	—	—
Bilaga VII	Bilaga IV	—
Bilaga VIII	Bilaga II	—
Bilaga IX	—	—
Bilaga X	—	—
Bilaga XI	—	—
Bilaga XII	—	—
Bilaga XIII	—	—
Bilaga XIV	—	—
Bilaga XV	—	—
Bilaga XVI	—	—
Bilaga XVII	—	—
Bilaga XVIIa	—	—